

Den globale orden har brug for helt nye principper for at sikre verdensfreden, af Helga Zepp-LaRouche

Den 18 januar. I timerne efter mordet på Qasem Soleimani, Irans vigtigste general og i praksis nummer to i den iranske regering, ved et droneangreb nær Bagdads lufthavn, holdt verden vejret i nogle timer. For de fleste tænkende mennesker stod det klart, at vi befandt os på kanten af en potentielt ukontrollerbar eskalation. Derefter fulgte den iranske regerings »moderate« reaktion – et raketangreb på en militærbase i Irak, der benyttedes af de amerikanske tropper, hvor der takket være den iranske advarsel til den irakiske regering ikke var nogle amerikanske tropper, der mistede livet – og for mange mennesker var krisen så overstået. Mit krise-oprøb fra den 3. januar omhandler, at kun et topmøde mellem de tre vigtigste kernevåbensmagters regeringschefer – præsident Putin, Xi Jinping og Trump – vil kunne skabe grundlaget for en overvindelse af den akutte fare og for en varig fredsløsning i Sydvestasien. Venner af Schiller-Instituttet har viderebragt dette under en international aktionsdag den 15. januar i form af meddelelser, pressekonferencer og interventioner i dusinvis af byer i Nord- og Sydamerika, Europa og Australien til mange hundrede institutioner med den hensigt at skabe et verdensomspændende kor af mennesker, der vil kræve et sådant krisetopmøde.

Men under denne mobilisering for sådant et nødtopmøde mellem de tre præsidenter optrådte der et andet fænomen: Den allerstørste del af befolkningen i de forskellige lande har absolut intet begreb om den akut eksisterende fare for, at den strategiske situation nu som før kan eskalere til en tredje verdenskrig. Slige advarsler er ikke andet end »forsøg på at

skabe panik«, Trump har »styr på det hele«, eller »det er alligevel for sent, den tredje verdenskrig finder sted alligevel«: Hele spektrumet fra virkelighedsfornægtelse til pessimistisk resignation udgjorde folkets røst, der i mindre grad udgår fra nogen gennemtænkt analyse, men snarere fra ideologisk motiverede antagelser eller fra en mere kontemplativ end en aktiv politisk holdning.

Men opretholdelsen af verdensfreden i brintbombens tidsalder er det vigtigste eksistentielle tema for menneskeheden overhovedet. Det drejer sig altså ikke om at fremkalde panik, men om uden illusioner at gøre sig farerne klart for så konsekvent at søge efter veje til at sikre en varig fred i verden. Lad os engang tænke tilbage på dengang under Cubakrisen i oktober 1962, hvor verden efter udstationeringen af amerikanske mellemdistanceraketter på et NATO-støttepunkt i Tyrkiet, og den derpå følgende transport af sovjetiske mellemdistanceraketter mod Kuba befandt sig på randen af en atomkrig i 13 dage. Hvilket offentligheden var fuldt bevidst om – men hvor kommunikationen mellem præsidenterne Kennedy og Khrusjtjov og militære eksperter på begge sider, og dermed krisestyringen, befandt sig på et helt andet niveau end i dag, hvor der mellem juni 2019 og 15. januar 2020 har været omfattende »radiotavshed« mellem USA og Rusland.

Under missilkrisen i 1983, da Pershing II og SS20-missilerne i Europa befandt sig i et konstant affyringsberedskab med en flyvetid reduceret til tre minutter, talte politikere som Helmut Schmidt gentagne gange om faren for 3. Verdenskrig, og der var hundredetusinder af mennesker på gaderne, der protesterede mod denne fare.

I dag er den strategiske situation langt mere kompleks og farlig, men offentlighedens bevidsthed om det, eller endda bare en debat af det, er praktisk talt ikke-eksisterende.

Det grænser til en hån og en fordømmelse af befolkningen, når vestlige tænketanke, politikere og medier taler om behovet for

at forsvare de demokratiske landes »regel-baserede orden« imod diktaturer og autokratiske regimer i verden. Det vigtigste skridt i retning af dagens strategiske kaos var Tony Blairs tale i Chicago 1999, hvor han udskiftede den internationale lov, der er fastlagt i FN-pagten med »Blair-doktrinen«, dvs. retten til såkaldt »humanitære interventioner«, som i USA igen førte til »Responsibility to Protect«-doktrinen (Forpligtelsen til at beskytte). Som Rusland og Kina imidlertid har insisteret på, og som Trump selv fremhævede i sin FN-tale i 2019, er det alene respekten for absolut suverænitet, der garanterer en fredelig sameksistens mellem staterne.

Blair-doktrinen dannede baggrunden for de efterfølgende interventionskrige, der alle var baseret på løgne, og som førte til regimeskifte, farverevolutioner, kaotiske tilstande og tab af millioner af liv, hvilket vi i dag oplever i Sydvestasien. Under påskud af at forsvare demokrati og menneskerettigheder fortsætter repræsentanter for denne »regel-baserede orden« med en politik med at »regimeskifte« regeringer, der ikke ønsker at underkaste sig diktaterne fra en »unipolær verden«, hvad enten det er den britiske ambassadør i Iran, der var modig nok til at lede studerendes demonstrationer mod Rouhani-regeringen (!) eller tænketanken for den tyske regering, Deutsche Gesellschaft für Auswärtige Politik (Det Tyske Udenrigsråd, DGAP), der skriver: »Først Hong Kong og derefter Taiwan – demokratiet indtager Kina.« Det har længe været åbenlyst, at regimeskifte-operationer mod stedfortræder-stater ultimativt er rettet imod regimeskifte i Rusland og Kina.

Når man dertil lægger de af USA indførte og af dets forbundsfæller accepterede ændringer i militærdoktrinerne, altså USA's »Prompt Global Strike«-doktrin der indførtes nogenlunde samtidigt med Blair-doktrinen, opbygningen af et globalt raketforsvarssystem, som Rusland ser som en klar inddæmningspolitik, USA's ensidige opsigelse af INF-aftalen om mellemdistanceraketterne, USA's ensidige udtræden af JCPOA-atomaftalen med Iran, NATO's udvidelse østpå og for eksempel

den provokerende planlægning af den forestående NATO-manøvre »Defender Europe 2020«, hvor der sidst i februar skal sendes op til 40.000 soldater til Polen og De baltiske Lande, og hvor Rusland omvendt installerer nye våbensystemer, der svækker USA's raketforsvarssystem voldsomt, så bør det stå klart for enhver, hvor usikker verdensfreden er.

Og når geopolitikerne taler om kappestriden mellem de vestlige demokratiers højt priste idealer og de autoritære diktaturer, så er dette også drevet af panik over, at det transatlantiske finanssystem står foran et »frygteligt sammenbrud«, sådan som George Soros' tidligere kollega Jim Rogers for nyligt udtrykte det. Kinas program med Den Nye Silkevej, som 157 lande efterhånden samarbejder med, er derimod yderst succesfuldt trods alle advarselsråb.

Den iranske revolutionsgardes nedskydning af det ukrainske fly ved en fejltagelse oven på mordet af general Soleimani, bør få det til at stå klart for enhver, hvor stor ret den tidligere øverste general i Bundeswehr Harald Kujat har, der gentagne gange har advaret om faren for en atomkrig udløst af uheld, af cyberangreb, hacking, tekniske svigt eller af misforståelser. Præsident Putin reflekterede over denne fare i sin nylige tale om nationens tilstand og fremsatte et ekstremt vigtigt forslag. Putin understregede:

»Vi kan se, hvordan uforudselige og ukontrollerbare forhold udvikler sig i verden, sådan som det i de sidste uger og dage har fundet sted i Mellemøsten og Nordafrika, hvordan regionale konflikter hurtigt kan udvikle sig til fare for hele det internationale samfund. Jeg er overbevist om, at det er på høje tid med en alvorlig og direkte diskussion om grundprincipperne for en stabil verdensorden og om de øjeblikkelige problemer, menneskeheden står over for..... De stater, der stiftede De Forenede Nationer bør gå foran som et eksempel. De fem atommagter bærer et særligt ansvar for menneskehedens eksistens og efterfølgende udvikling. Disse fem nationer bør begynde med at gennemføre forholdsregler, der kan

tilsidesætte forudsætningerne for en verdensomspændende krig og udvikle tilløb til at sikre den stabilitet på planeten, der kan tage fuldt hensyn til de politiske, økonomiske og militære aspekter af de moderne, internationale forhold«.

Denne alvorlige diskussion af de principper, som en varig orden for hele menneskeheden må hvile på, er bydende nødvendig. I stedet for at holde fast i Geopolitikens og i den nyeste tid også »Geoøkonomiens« tilbageskuende og farlige begreber bør de europæiske stater tage del i Den nye Silkevejs store muligheder.

Blot to eksempler på, hvad dette kan medføre: Kina har i de forløbne 40 år ikke blot bragt 850 millioner af sine egne borgere ud af fattigdommen og givet udviklingslandene et perspektiv for håb om at overvinde deres underudvikling. Kina har i det samme tidsrum virkeliggjort det største skovplantningsprogram i menneskehedens historie. Den nationale folkekongres forpligtede i 1961 alle kinesere i en alder fra 11 år og opefter til hvert år at plante tre nye træer, hvad der har haft til følge, at Kina har plantet flere træer end hele resten af verden tilsammen; alene mellem 2000 og 2010 plantede kineserne 56 milliarder træer.

De principper, som verdensordenen nødvendigvis må opbygges på, er menneskehedens fælles mål. Den liberale elite i Europa og USA ville gøre klogt i at nytænke præmisserne for deres eget, mod profitmaksimering indrettede system og et samarbejde med Den Nye Silkevejs program om økonomisk opbygning af Sydvestasien og Afrika. Det Europæiske Industri- og Handelskammer i Beijing frygter, at Europa blot vil blive et påklistret, ubetydeligt marked i den ene ende af Eurasien, dersom det ikke indtager en konkurrencebetonet rolle til Den nye Silkevej. Lige det modsatte er tilfældet: Europa har kun et fremtidsperspektiv, dersom det opgiver geopolitikken og i stedet samarbejder aktivt med Rusland, Kina og USA på grundlag af principperne af den menneskelige verdensorden.

Det er derfor nødvendigt, at alle kræfter i Europa, der er

interesseret i at sikre verdensfred, støtter op om et hastetopmødet mellem Putin, Xi Jinping og Trump.

Et hastetopmøde mellem Trump, Putin og Xi er den eneste løsning for at undgå krig. Dansk oversættelse af vigtigt webcast fra 8 januar 2020.

STUDIEVÆRT HARLEY SCHLANGER: Hej, jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet: Velkommen til den ugentlige webcast med vores grundlægger og præsident, Helga Zepp-LaRouche. I dag er den 8. januar 2020, og man kan sige, vi er gået ind i det nye år med både et enormt potentiale for positiv udvikling, men også en ildevarslende advarsel om faren for atomkrig. Dette har at gøre med mordet i sidste uge på Soleimani, lederen af den iranske »Revolutionsgardes Quds Styrke«. Der er sket meget i de sidste par dage omkring dette, så vi vil starte med en opdatering fra Helga om, hvad der udspiller sig mellem USA og Iran.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Vi er i en meget alvorlig situation, hvilket meget vel kunne være optakten til 3. verdenskrig. Jeg tror, at alle fornuftige parter i verden vil erkende dette, og kun krigsmagerne jubler over mordet på general Qasem Soleimani. Jeg vil henlede jeres opmærksomhed – publikum og tilhørere – på en meget vigtig video, som blev optaget med min afdøde mand, allerede for mere end 20 år siden: Den blev kaldt »Storm Over Asien.« Og jeg vil gerne, at man vil tage sig tid til at se den. For her peger han med forbløffende erkendelsesmæssig klarhed på »the great game« – det store [geopolitiske] spil, som Det Britiske Imperium kører imod

Rusland og Kina, og det som vi ser udspille sig lige nu, er faktisk netop dette scenarie.

[<https://youtu.be/-695NtUNSII>; <https://larouchepac.com/20200107/video-three-times-larouche-forecast-todays-crisis-and-way-out>]

Se, der er mange ting, der kan siges om det, og vi vil komme ind på noget af det; der florerer mange historier, fortolkninger og så videre, men lad mig starte med et andet punkt: Der er en løsning. Det lyder måske vanskeligt, men efter min opfattelse er der kun en løsning, og det er et hastetopmøde mellem præsidenterne Trump, Putin og Xi Jinping med henblik på at diskutere og planlægge en intervention. Fordi jeg mener, at intet mindre kan gøre det... intet mindre vil være tilstrækkeligt til at nedtrappe denne ekstremt komplekse situation.

For indeværende har den iranske respons været forholdsvis behersket. De advarede den irakiske regering 30 minutter før de foretog deres begrænsede gengældelses-angreb mod to irakiske baser, der er hjemsted for amerikanske og, tror jeg, også Nato-styrker. Se, dette korte øjeblik giver faktisk mulighed for en nedtrapning, fordi iranerne foretog en gengældelse, så de kan redde ansigt internt og sige, at de ikke lod dette attentat forblive ubesvaret. Det kan også give præsident Trump en chance for at nedtrappe; faktisk holder han lige nu – mens vi taler – selv en tale, så vi kan ikke tage hans ord med i betragtning. Men Trump har mange gange sagt, selv efter attentatet imod Soleimani, at han ikke ønsker krig og ikke ønsker regimeskifte; så vi er nødt til at vente og se. Vi ved endnu ikke, hvad han vil sige.

Men, hvad jeg foreslår, er faktisk en løsning. Fordi, naturligvis er situationen meget rodet. Det iranske folk er absolut i oprør. Der er en meget stor anti-amerikansk stemning lige nu, så alt, der alene kommer fra amerikansk side, er sandsynligvis ikke tilstrækkeligt. Men, hvis vi fik et topmøde mellem præsidenterne Xi Jinping, Putin og Trump, og de udarbejdede en plan, en omfattende plan med udstedelse af sikkerhedsgarantier til iranerne – og dette vil være nødvendigt, fordi den eneste grund til, at iranerne ønsker et

atomvåbenprogram, er, fordi de ved, at Israel har omkring 200-300 atomspræghoveder, og de føler sig ubeskyttet. Så hvis der kunne tilvejebringes en sikkerhedsgaranti for Iran, ville det absolut være en vigtig ingrediens.

Men så skal der også etableres et samarbejde med disse – de tre vigtigste magter i verden – for at lægge en omfattende fredsplan for hele Sydvestasien på bordet; en plan som ret let kunne udformes, fordi Kinas politik med den Nye Silkevej allerede spiller ind på forskellige aspekter af regionen. Der er investeringer i så henseende i Iran og i Pakistan, og kineserne har forpligtet sig til at hjælpe med genopbygningen af Syrien; Assad har netop sagt, at den eneste måde, hvorpå man kan rekonstruere Syrien, er ved hjælp af den Nye Silkevej. Og der eksisterer allerede en plan mellem den irakiske premierminister og Kina, et aftalememorandum for en olie-for-teknologi-aftale, hvor Irak sælger olie til Kina, og Kina på sin side vil opbygge infrastrukturen, industrien og landbruget i Irak.

Så der er allerede elementer af dette til stede. Men for at sikre, at der absolut ikke kommer en anden provokation, og at der ikke er andre ting, der går galt, fordi det er egenskaben ved store krige, og i særdeles verdenskrigene, at de aldrig opstår som en følge af, hvad folk har planlagt, men at der er stor fare for en fejlkalkulation, for at ting går galt. Så for at forandre det nuværende paradigme tilbundsående, og få et hastetopmøde mellem de tre præsidenter, må folk gøre sig klart, at vi befinder os på randen af 3. verdenskrig. Og jeg appellerer faktisk til Jer, vore seere og lyttere, om at I hjælper med denne mobilisering: Vi har startet en international mobilisering med en erklæring, som jeg fremlagde sidste fredag, umiddelbart efter mordet på Soleimani, hvori vi opfordrede til præcist dette hastetopmøde. Denne opfordring er blevet til en underskriftsindsamling. Underskriftsindsamlingen udsendes bredt i USA og internationalt, og jeg vil bede Jer om at få den via linket [<https://schillerinstitute.com/blog/2020/01/09/call-for-presidents-trump-putin-xi-to-convene-emergency-summit-to-address-danger-of-war/>] – og downloade den, cirkulere den i jeres egne netværk, e-mails, Facebook, Twitter, sociale

medier; få det rundt til venner og kolleger. For kun hvis vi har et internationalt kor af mennesker og kræfter, der kræver, at et sådant topmøde finder sted, kan vi sammen skabe momentum for at vende denne situation: Så dette er min øjeblikkelige appel til Jer. Der bør ikke finde nogen diskussion sted, som ikke kræver dette topmøde. Dette er et vigtigt, internationalt fokus for at vende denne situation.

SCHLANGER: Helga, jeg blev interviewet på Radio Sputnik fra Washington DC i dag, og værterne støttede denne idé, men de var meget fascinerede af, at du tog initiativet til den, og de ønskede især at vide, hvad du mener Putin kan gøre, som ikke kan udføres af en anden. Og jeg sagde til dem, at jeg ville spørge dig for at få dit svar på det.

ZEPP-LAROUCHE: For det første har Putin vist sig at være en glimrende strateg. Allerede for fem måneder siden bragte han hele regionen sammen; han lagde pres på saudierne, på Israel, på Tyrkiet – faktisk er Putin i Tyrkiet i dag; han er der for at deltage i en ceremoni med åbning af »TurkStream«-gasledningen. Han var også i Damaskus. Han har selvfølgelig forbindelser til alle relevante regeringer, og de har alle en interesse i at have et godt forhold til Rusland.

Jeg tror, at iranerne på nuværende tidspunkt under ingen omstændigheder vil stole på Trump eller USA alene uden garantier fra Putin og Xi Jinping; men med en kombination af disse tre ledere, mener jeg, at de reelt repræsenterer lederskabet i verden, og at det er en intervention af den kaliber, der kræves for at afvende faren for krig. Så jeg mener, at enhver, der tænker over det, kan forstå, at det er, hvad der skal til for at nedtrappe en situation, der næsten er ude af kontrol, og som har et enormt potentiale for at eskalere – at kun med den tillid, som nogle lande har til Kina, andre til Rusland, og atter andre til USA... men som du kan se det på »dødvandet« i FN's Sikkerhedsråd, hvis man ikke bryder det, vil den ene part altid stå hårdt over for den anden part, og man vil ikke kunne løse det.

Der er brug for dette hastetopmøde. Og jeg tror, at der på præsidentniveau er en klar intention om at løse det; ikke

nødvendigvis overalt på regeringsniveau i Washington, som er meget splittet, og det kan vi vende tilbage til om et øjeblik. Men jeg mener, at Trump adskillige gange har gjort det meget klart, at han ønsker at have et godt forhold til Rusland, på trods af alle vanskeligheder med at forsøge at forbedre situationen i forholdet til Kina. Og jeg tror, at hele kuppet, og alt fra Russiagate til rigsretssagen, blev udarbejdet netop for at afspore Trumps intention. Så hvis man tænker det igennem, mener jeg, at det er den eneste duelige løsning på problemet.

SCHLANGER: Du nævnte før den video din mand lavede, »Storm over Asien«. Selv før det, 15-20 år tidligere, i 1975 mener jeg, rejste han til Irak og fremsatte et forslag om olie for teknologi. Så dette nye forståelsespapir mellem Irak og Kina er i virkeligheden noget, han lagde frem for mange år siden. Hvordan tror du, at sådan noget kunne fungere?

ZEPP-LAROUICHE: Det er meget enkelt: Det, som min mand udviklede i 1975 efter hans rejse til Irak, blev kaldt »Oasisplanen«, og det var idéen om den nøgleingrediens, der mangler i hele regionen... hele ørkenstrimlen fra den atlantiske kyst i Afrika gennem Sahel, Sahara, gennem Saudi-halvøen og Mellemosten, og derefter ind i Kina og helt op til det nordlige Kina... man har denne utrolige strimmel af ørken, der vokser. Og der er ingen planter i hele regionen. Jeg fløj en gang over det, og jeg kiggede ud af vinduet, og det er forbløffende – man skimter efter en oase, og der er bare ingen. Så dette forslag fra min mand [tilbage] i 1975 var ideen om, at man er nødt til at tilvejebringe en masse nyt vand ved hjælp af moderne midler. Umiddelbart kan man aftappe grundvandsmagasinerne, men de er begrænsede. Sidenhen er der brug for fredelig energi, små atomreaktorer, for afsaltning af enorme mængder vand, som kan bruges til kunstvanding; der kan også anvendes moderne teknologier såsom ionisering af atmosfæren, som allerede bruges i nogle af Golfstaterne og Israel. Jeg tror også, der kan skabes masser af nyt, frisk vand til kunstvanding, til landbrug, til genplantning. Og så kan der bygges infrastruktur som en forudsætning for industrialisering.

Og hvis man tager den eksisterende kinesiske plan for den Nye Silkevej, Bælte- og Vej-Initiativet, som blev foreslået af præsident Xi allerede i 2016, da han besøgte Iran, Saudi-Arabien og Egypten, og hvor han allerede da foreslog at udvide Bælte- og Vej-Initiativet til hele regionen. Og i mellemtiden har man Kina-Pakistan-Økonomiske Korridor (CPEC); man har Assad og Kinas løfte om at rekonstruere Syrien på denne måde; Der var adskillige store konferencer i Golfstaterne, hvor det står klart, at de arabiske stater også har en enorm interesse. Iran har også gode forbindelser med Kina. Og naturligvis har Tyrkiet mange gange udtrykt, at de ønsker at være en integreret del af det.

Så hvis blot man udvider Bælte- og Vej-Initiativet til hele regionen, ville det være meget let. Og jeg sagde for mange år siden – lige som min ægtemand, vi har altid arbejdet sammen om dette – at med de store naboer i regionen, Rusland, Kina, Indien, Iran, Egypten, og også Tyrkiet, endog Saudi-Arabien og selv Israel... alle kunne de indse, at det er til deres fordel at arbejde sammen for udviklingen af hele regionens velstand.

Hvis USA ville indtage en positiv holdning til dette, kunne investorer tjene så mange flere penge på at skabe det største »boom« man kan forestille sig, snarere end at tillægge kontrollen med olien alt for stor betydning. Fossile brændstoffer, olien, er begrænset, den burde alligevel ikke bruges til energi, og hvis man havde et reelt økonomisk investeringsprogram, der var mange, mange gange større end Marshall-planen, kunne der opnås langt større overskud, og det ville være et incitament for mange iværksættere til at engagere sig. Desuden er europæerne – Tyskland, Italien, Frankrig, alle disse lande er opsplittede på grund af flygtningekrisen: Hvis man ville starte en fælles udvikling af alle de store lande, som jeg lige har nævnt, inklusive Indien, der har en interesse i det, f.eks. i Afghanistan, og naturligvis også situationen omkring Kashmir, Pakistan, som kun kan løses, hvis man har en integreret udviklingsplan. Flygtningekrisen kunne løses meget let, hvis man udvikler Sydvestasien og naturligvis Afrika. Så jeg tror, at en sådan intervention er nødvendig.

Nogle gange, har man brug for et chok: Der er brug for den chokerende bevidsthed om, at vi er ved at sprænge verden i luften, hvis vi ikke ændrer paradigmet; et chok, der kan forvandles til en mulighed. Og mange mennesker har nævnt, at det kinesiske skrifttegn for »krise« er det samme som for »mulighed«. Og jeg tror, at hvis vi nu har et kor af mennesker rundt om i verden, folk der er bekymrede over faren for krig, som er bekymrede over de uendelige krige, der må afsluttes; ja, så arbejd sammen med os! Lad os slutte os sammen og skabe en atmosfære, hvor det folkelige pres for et sådant topmøde er så overvældende, at det finder sted.

SCHLANGER: I forlængelse af, at du har præsenteret løsningen på krisen, er en af de ting, der er kommet op, at præsident Trump tog skridt til... hans meddelelse for flere måneder siden om tilbagetrækning fra Syrien, [hvor] alle forudsagde forfærdelige konsekvenser, men det fungerede, og blev koordineret med Erdogan, med Putin og selv med Assad. Derefter rejste han til Afghanistan og talte om at trække tropper tilbage fra Afghanistan. De mennesker, der forsøger at afsætte ham med rigsretssag, gik amok, krigshøgene i Repræsentanternes Hus og Senatet i begge partier modsatte sig det. Jeg tror, at vi ud fra dette synspunkt er nødt til at se på spørgsmålet om, hvordan denne nylige, denne nuværende krise blev fremskyndet. Hvad var rækkefølgen af begivenheder, der førte til den? For der er nogle meget klare indikationer på, at det er de samme mennesker, der er ude efter at afsætte Trump og som er imod hans fredsprogram, og som der støtter en krig med Iran. Kan du gennemgå en lille smule af denne rækkefølge, Helga?

ZEPP-LAROUICHE: Ja. Der er faktisk en meget interessant artikel af Patrick Lawrence, der er en meget fængslende person; han var den første, der allerede i 2017 i det amerikanske magasin The Nation bragte historien af William Binney om, at der ikke var noget russisk hack. Og så for to dage siden havde han havde en artikel i Consortium News [<https://consortiumnews.com/2020/01/06/patrick-lawrence-the-iranian-generals-intent/>], som jeg også vil opfordre vore lyttere til at læse, fordi der er mange tvivlsomme kilder man

ikke kan stole på; men læs denne artikel og dan jeres egen mening: For det, han siger, er en meget interessant hypotese. Han siger, at der faktisk er omstændigheder, som tyder på, at det ikke var Trump, der beordrede mordet. Nu ved jeg, at der overalt er mange mennesker, der reagerer stærkt på, hvad Trump sagde, og nogle af disse udsagn er ganske vist også utilgivelige – jeg mener, man kan ikke sige, at et lands kulturarv nu skal ødelægges. De forsøgte at trække i land på det punkt, og det er fint, men Trump er bare undertiden lidt uberegnelig, og jeg tror, at alle i hele verden ved det. Men det betyder ikke, at han organiserede dette snigmord.

Hvad Patrick Lawrence antyder, og han er selvfølgelig en kilde med gode forbindelser i efterretningskredse, er at det var en »paladsrevolution«, at det var den samme kombination af mennesker, der allerede forsøgte, og gentagne gange effektivt saboterede Trumps politik over for Nordkorea, Syrien, den Persiske Bugt generelt – han peger på aksen mellem Pompeo, forsvarsminister Esper og Milley, formanden for generalstaben. Jeg tror, at Milley var den person, der præsenterede Trump for »muligheder« for, hvad der kunne gøres, og drabet på den øverste militære leder i et andet land, som tilfældigvis også er nummer to i det pågældende land, sætter naturligvis gang i en række af begivenheder; der, hvis der ikke er en seriøs indgriben for at nedkøle konflikten, potentielt kunne gå helt ud af kontrol. Ingen ved deres fulde fem ville give præsidenten for USA en sådan valgmulighed, men der burde have været bestræbelser for med bestemthed at sige: »Dette er IKKE en mulighed.« Men det skete ikke.

I stedet fortalte Pompeo og Esper tilsyneladende Trump, at der var fare for et umiddelbart forestående angreb på amerikanske installationer og personale; for da Trump derefter offentliggjorde denne meddelelse, var det det, han sagde.

Hvis man nu ser på forløbet, hvordan det udviklede sig 10 dage før snigmordet, var der adskillige bombeangreb på en militærbase i Irak, som tilhørte Kataib Hezbollah, hvilket ikke er det samme som det libanesiske Hezbollah, men det er en irakisk paramilitær organisation, der var meget involveret i at bekæmpe IS. Efter disse angreb, som var en reaktion på en

granatbeskydning – de var anklaget for at have beskydt en irakisk base tidligere – efter disse bombeangreb, var dernæst demonstrationerne foran den amerikanske ambassade, som blev afblæst. Men dette var forspillet til angrebet på general Soleimani.

Adskillige personer, der inkluderede den irakiske statsminister Abdul-Mahdi, fortalte det irakiske parlament, at Soleimani var på vej til at mødes med Abdul-Mahdi, og at han var på en diplomatisk mission for at forhandle mellem Saudi-Arabien og Iran for at forsøge at finde en eller anden måde at forsone sunni- og shiamuslimerne på, og dette var faktisk beordret af det Hvide Hus, af Trump selv. Med det samme stod Pompeo frem i går og sagde: »Nej, der var ingen sådan mission«, men Abdul-Mahdi sagde, at der var en sådan mission, og hvem end der nu udførte dette angreb, vidste tydeligvis præcis, hvor denne drone skulle ramme, fordi de vidste, at Soleimani ville være til stede på dette tidspunkt, ligesom den stedfortrædende leder af en vigtig milits, der også blev dræbt, og flere andre personer.

Men som vi hørte fra andre militærekspertes, sker denne slags angreb ikke bare ud af den blå luft. Der er faktisk en liste med mål, hvilket, i dette tilfælde, er blevet udarbejdet af USA's CENTCOM (USA's centralkommando) Afdeling Orange, som vidst nok er placeret i South Carolina lige nu. Og disse er, med andre ord, lister på mulige mål, og dette skulle aldrig nogensinde være sket. Og Trump blev simpelthen stillet i en situation, hvor han var nødt til at redde ansigt, fordi alt var allerede forberedt.

Pompeo har ikke fremlagt nogen beviser, og naturligvis er dette alt sammen stadig hypotetisk. Jeg synes, at der er brug for en seriøs efterforskning; jeg mener, at der må fremlægges beviser. Men jeg tror, at dette er en meget plausibel hypotese af, hvordan det skete, og konklusionen, som Patrick Lang drager, er, at det er de samme personer, som er involveret i retsforfølgelserne – dette kommer faktisk også fra en række Trump-tilhængere, og folk som ikke støtter Trump – som siger: »Hvorfor skulle vi lytte til de samme aviser og samme kredse, som folk generelt kalder den »dybe stat«, der er involveret i

»Russiagate«, i retsforfølgelserne, og imod Trump, og som tydeligvis nu udbreder dette syn? Hvorfor skulle vi pludselig tro på disse personer?»

Så jeg opfordrer jer til at betragte situationen: Det er mere komplekst end det ses ved første blik, og i betragtning af de absolutte uhyrligheder omkring Trump, hvilket sker som et resultat af dette, tror jeg, at et klinisk syn på alt dette er desto vigtigere.

SCHLANGER: Jeg synes, at et af de mere overbevisende argumenter om dette kom fra oberst Lawrence Wilkerson, den tidligere stabschef for Colin Powell, da Powell fremlagde de falske beviser om Iraks masseødelæggelsesvåben i FN. Wilkerson kom med en kort erklæring, hvor han sagde: »Ubestridelige beviser?« Har vi ikke hørt dette før? Ønsker vi at gentage de samme fejl igen og igen?

Og jeg tror at vigtigheden af en undersøgelse af dette er afgørende, men for folk, der ønsker at støtte præsidenten, er det bedste ikke, at lade som om dette er en amerikansk brydekamp, og at hoppe op og ned og heppe, hver gang der er nogen som bliver ramt. Man må begynde fra det højere strategiske standpunkt. Og jeg tror, Helga, at dette er det vigtige ved at kigge på ting som videoen »Storm over Asien« og på, hvem der på længere sigt drager fordel af sådanne slags krige. Og du har været meget oprigtig i din beslutsomhed om at overvinde den geopolitiske doktrin. Er det ikke i sidste ende det, som vi har at gøre med, og det, som Præsident Trump må affinde sig med?

ZEPP-LAROCHE: Jo. Jeg mener, at Det Britiske Imperiums kontrol, hvis vi går tilbage til »The Great Game«, til Sykes-Picot-aftalen, til Bernard Lewis-planen, til Samuel Huntington, til Brzezinski; alt dette var geopolitik, som udtænkt af Mackinder, af Haushofer-doktrinen, den ondskabsfulde idé, at man måtte forhindre en sammenhængskraft af den eurasiske landmasse, fordi det ville være til skade for de atlantiske magter, nemlig USA og Storbritannien – og at denne doktrin, at man bliver nødt til at manipulere – og da briterne efter 1. verdenskrig opdelte regionen, med Sykes-Picot-aftalen, gjorde de det bevidst! Samuel Huntingtons

latterlige bog »Civilisationernes sammenstød«, som jeg for mange år siden pinte mig selv med at læse, – denne fyr havde intet kendskab til nogen af de kulturer og religioner, som han snakkede om – men dette er en håndbog for manipulationer.

Dette må nu ophøre. Og grunden til, at jeg siger, at vi har brug for et samarbejde i denne krise, nu, mellem Putin, Trump, Xi Jinping, og forhåbentlig vil Narendra Modi også deltage i dette samme topmøde – og senere, det er ikke en eksklusiv klub, men andre lande er bestemt også velkomne til at samarbejde – men vi har brug for en kernegruppe, USA, Rusland og Kina som et minimum, forhåbentlig tilslutter Indien sig, men de tre førstnævnte er de vigtigste; hvis de ville gå sammen og sige: Vi forstår at menneskeheden har nået et punkt, hvorfra der muligvis ikke er nogen vej tilbage, og at vi derfor må overvinde dette, og udvikle en fredsplan for regionen, som har været plaget af 19 års krig i Afghanistan, hvor mange millioner af mennesker har mistet livet. Trump sagde, at dette har kostet USA syv billioner dollars, det har kostet millioner af civile livet, mange tusinde amerikanere, og det bliver nødt til at stoppe. Og jeg er absolut sikker, 100 % sikker på, at hvis der kunne skabes et internationalt miljø, hvor man havde et kor af stemmer, af lande, af fredsgrupper, af religiøse grupper, som – der er allerede flere som er mobiliserede gennem underskriftsindsamlinger m.m. – hvis alle disse ville sige: Vi har brug et højere niveau for samarbejde, da er det muligt.

Men jeg mener at vi har brug for en sådan verdensomspændende mobilisering for at få dette til at ske, og det er derfor at jeg appellerer til Jer: Deltag i vores bestræbelser, tilmeld Jer vores nyhedsbrev, del underskriftsindsamlingen med alle I kender, og lad os virkelig få en sådan mobilisering. Fordi det er et meget alvorligt øjeblik i historien.

SCHLANGER: Lad mig bare gentage hovedpointen igen: Løsningen er til stede, men det kræver din aktive medvirken. Gå ind på vores hjemmeside, dér findes appellen fra Helga Zepp-LaRouche; du kan underskrive denne, udbrede den, indsende den som leder til aviser, gøre alt hvad du kan for at skabe en modpol til krigskampagnen, som kommer fra de samme folk, der forsøger at afsætte præsidenten. [<https://schillerinstitute.>]

Med dette sagt, så ses vi igen i næste uge.

Følg med i Schiller Instituttets ugentlige internationale webcasts med Helga Zepp-LaRouche på:

www.schillerinstitut.dk

Øjeblikkeligt hastetopmøde blandt præsidenterne fra USA, Rusland og Kina for at redde verdensfreden og definere samarbejde mellem landene der besejrede fascismen for 75 år siden!

Af Helga Zepp-LaRouche:

Med mordet d. 3. januar på den iranske generalmajor Qassem Soleimani, kommandør af Revolutionsgardens Quds-Brigade, og nationalhelt i Iran, såvel som Abu Mahdi al-Muhandis, vicekommandør af Iraks folkelige Mobiliseringsstyrker, gennem et droneangreb nær den Internationale Lufthavn i Bagdad, er verden konfronteret med faren for en optrapning af gengældelser og modgengældelser, som ikke blot kunne føre til krig i hele Sydvestasien men ud over denne region.

Pentagon skrev i en erklæring, der fulgte med Præsident Donald Trumps underskrift på angrebsordren, at Soleimani "aktivt udviklede planer for at angribe amerikanske diplomater og servicemedarbejdere i Irak og i regionen". Meddelelsen påstår, at General Soleimani og hans Quds-styrker var ansvarlige for hundredvis af amerikaneres død og for tusinder af sårede, og at angrebet havde til hensigt at afskrække fremtidige iranske angrebsplaner.

Som talskvinden for det russiske udenrigsministerium, Maria Zakharova, påpegede, var det FN's Sikkerhedsråds ansvarsområde at lave en juridisk vurdering af angreb på landes ambassader, og at Washington ikke havde anmodet om et ekstraordinært møde i FN's Sikkerhedsråd om spørgsmålet. Tydeligvis fandt Pentagon det ikke nødvendigt at gøre dette, eftersom AUMF-loven ("Tilladelse til Brug af Militære Midler mod Terrorister") fra 2001 tillader USA's militær at angribe enhver bevæbnet gruppe, som anses at være en terrortrussel. USA's udenrigsministeriums officielle betegnelse af IRGC (den Iranske Revolutionsgarde) i april 2019 som "terrorister" – et tiltag som både den tidligere nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton og udenrigsminister Mike Pompeo stærkt understøttede, gjorde det lovligt for USA's væbnede styrker at angribe individer forbundet med IRGC, under en hvilken som helst omstændighed der kunne forekomme. På det tidspunkt skrev oberst Pat Lang (tilbagetrådt) følgende på sin blog:

"De neokonservative tumper (Pompeo Bolton, Hannah, osv.) tror måske at Irans reaktion på denne krigserklæring vil være underkastelse til deres vilje, men efter min mening er dette meget usandsynligt. Efter min mening er det mere sandsynligt, at IRGC vil tage denne nye virkelighed til efterretning og forberede sig på krig med USA."

Med mordet på Soleimani er oberst Langs advarsel, om at denne betegnelse som en udenlandsk terrororganisation (af IRGC) kunne føre til krig, tættere på at blive til virkelighed. Så, selvom Bolton ikke længere er en del af administrationen, har

hans konfrontationspolitik skabt en meget farlig arv – en opsætning til krig – for Trump. Og, ikke overraskende, skrev Bolton på Twitter her til morgen: "Tillykke til alle der var involveret i at eliminere Qassem Soleimani. Længe under opsejling, var dette et afgørende slag mod Irans ondskabsfulde Quds-Styrkers aktiviteter verden over. Håber dette er det første skridt til regimeskifte i Teheran."

Som forventet lovede Irans religiøse leder Ali Khamenei "barsk hævn", og store mængder mennesker forsamledes i forskellige iranske byer, imens de skreg dødstrusler mod Trump og udtrykte deres had mod amerikanere. Hvad enten meningerne om Soleimani fra andre kræfter i Vesten eller i Sydvestasien er, er det et faktum, at han sikkert har gjort mere end nogen anden til at bidrage til sejren over IS, Daesh, al-Nusra, al-Qaeda, osv., og repræsenterer en nationalhelt i den iranske befolknings øjne. Hvad også kan forventes, har diverse iranske stedfortrædere i regionen omgående lovet hævnaktioner, mens den irakiske regering har bekendtgjort, at de den 4. januar vil introducere et lovforslag i det irakiske parlament for at afslutte det legale grundlag for det amerikanske militærs tilstedeværelse i Irak.

I betragtning af den ekstreme kompleksitet af Sydvestasiens historie i form af etniske og religiøse stridigheder, de århundrede gamle manipulationer af (primært) det Britiske Imperium med dettes "Great Game" mod Rusland, og denne regions forvikling med alle verdens atommagter, er der ikke noget spørgsmål om at denne nuværende eskalation har potentialet til at løbe ud af kontrol, ligegyldigt hvad de kræfter involveret i kuppet mod Trump måtte tænke. Hvis der er noget man kan lære fra militærhistorien, er det erkendelsen af at krige næsten aldrig forløber som planlagt. Hvis folk ville have vidst hvordan 1. og 2. Verdenskrig ville have forløbet, ville de ikke have begyndt dem.

Før nogen yderligere optrapning mellem USA, Iran og deres stedfortrædere sker, må alle fredselskende mennesker i verden

støtte op om et øjeblikkeligt topmøde mellem præsidenterne fra USA, Rusland og Kina, nu, i samme ånd som Mødet ved Elben (mellem USA og det tidligere Sovjetunionen). Det er åbenlyst, at der mellem de tre præsidenter, præsident Trump – som har lovet at afslutte alle endeløse krige og allerede har taget flere skridt i denne retning – og præsidenterne Putin og Xi, er en intention om og en evne til at omgå krigsmagernes manøvrer og etablere et højere niveau for samarbejde. Dette potentiale er grunden til at kuppet – "Russiagate" og nu rigsretssagen – bliver orkestreret mod Trump. Det er nu tid til, at disse tre fortræffelige ledere opfylder det potentiale som historiens forsyn har skænket dem.

Pelosis løgne udstiller den kriminelle hensigt bag kupkomplottet imod Trump

Den 15. december (EIRNS) – Rigsretskuppet – og Trump har kaldt det et kup, og det er et kup – kan faktisk give betydeligt bagslag. Oligarkiet – i USA, Storbritannien og internationalt – er i panik, da Horowitz-rapporten har afsløret USA's og de britiske efterretningsagenters kriminelle sammensværgelse for at gennemføre et kup mod præsident Donald Trump. Selv Der Spiegel i Tyskland udkom med en forsidehistorie, der udtrykte deres rædsel for, at Trump, trods 'Russiagate' og svindlen med rigsretssagen, ser ud til at ville vinde det næste valg.

Bill Binney – den tidligere leder af den tekniske afdeling hos National Security Agency (NSA), der udformede programmerne til at finde terrorister, men trak sig tilbage da programmet i stedet blev brugt til at spionere på stort set alle i verden –

har vist, at der ikke var noget russisk hack af [email-serveren hos det Demokratiske Partis Nationalkomité (DNC), kernen i 'Russiagate'-svindlen. Han gennemgik beviset herfor på LaRouchePAC's nationale webcast, "Fireside Chat", den 12. december, og er villig til, og ivrig efter, at få denne historie ud i hele USA og internationalt.

Binney og den tidligere CIA-operatør Larry Johnson, der optrådte sammen med ham på LaRouchePAC's telefonkonference, pegede på det faktum, at general Michael Flynn, den tidligere chef for 'Defense Intelligence Agency' (DIA) i Obama-administrationen og Trumps første nationale sikkerhedsrådgiver, var udpeget som et mål i 'Russiagate'-heksejagten, netop fordi han havde afsløret, at Obama-administrationens bevæbning af såkaldte "moderate oprørere" i regimeskifte-krigen mod Bashar Assads regering i Syrien faktisk gik til al-Qaida-terroristnetværket – og værre endnu, at Obama-administrationen gjorde dette med fuldt overlæg. Set i optikken af Obamas og det britiske efterretningsnetværk var Flynns forbrydelse, at han ønskede at etablere venlige bånd med Rusland, ligesom præsident Trump.

Alt dette slår nu tilbage imod kupmagerne, både dem i USA og dem i Storbritannien, Ukraine og andre steder. Som præsident Trump tweetede i dag, står den tidligere FBI-direktør Comey, der ledede 'Russiagate'-svindlen, nu til seriøs fængselstid.

I hendes ugentlige strategiske internationale webcast advarede Helga Zepp-LaRouche i dag om, at den igangværende "våbenklirren" i rigsretsprocessen af lederskabet i det Demokratiske Parti, er tegn på desperation; tegn på at de med rette frygter, at de ved valget i 2020 ikke kan vinde en ærlig valgkamp. Ekspert i forfatningsspørgsmål Alan Dershowitz gør opmærksom på, at der skabes en meget farlig præcedens ved at ødelægge den republikanske opfattelse af præsidentsystemet og erstatte det med et britisk parlamentarisk system, hvor man kan slippe af med en premierminister blot på grund af et flertal i parlamentet.

Den britiske imperialistiske opdeling af verden med NATO mod Warszawa-pagten er død. Macron kaldte NATO "hjernedød", mens Trump kaldte det "forældet." Da Sovjetunionen blev opløst i 1991, mistede NATO sin raison d'être, eksistensberettigelse, og konfrontationen med Rusland og Kina opbygges bare for at retfærdiggøre store lønninger til bureaukraterne i NATO-apparatet og i det militærindustrielle kompleks. Det er ikke for sent at sige, at NATO bør erstattes med et helt andet system, en sikkerhedsarkitektur, der inkluderer Rusland, og som inkluderer Kina, fordi den nuværende konfrontationspolitik fører til krig. Det er klart, at Trump forsøger at have et anstændigt forhold til Rusland og Kina, mens hvis Hillary Clinton var blevet præsident, kunne vi have haft 3. verdenskrig allerede nu. Det er på tide, at NATO pakker sammen. Vi har brug for en ny tilgang, en tilgang der garanterer planeten og menneskeheden en langsigtet overlevelsessevne.

Et skridt i den retning blev opnået i Spanien i denne uge, da COP25-konferencen den 2.-13. december for malthusiansk folkemord under dække af den forfalskede skrøne om "klimaforandringer" faldt pladask omkuld og ikke var i stand til at fremlægge nye diktater om at stoppe den industrielle udvikling under løggen om, at global opvarmning truer den menneskelige race. Mens mange beskyldte præsident Trump for at underminere den malthusianske plan – og denne ros har han fortjent – skyldes det først og fremmest den vedvarende indsats fra LaRouche-bevægelsen igennem de sidste 50 år for at afsløre de britiske malthusianere som stormtropperne i den nye fascistiske bevægelse til retfærdiggørelse af befolkningsreduktion i verden. Med dette nederlag til malthusianerne bør kræfterne for menneskelig fremgang gå i offensiven for fremskridt – for et nyt Bretton Woods, for globalt samarbejde i regi af den Nye Silkevej og for samarbejde mellem de store civilisationskulturer i et nyt paradigme for den menneskelige race.

Vi kan forme en ny æra for menneskeheden! Af Helga Zepp-LaRouche

Tidspunktet for strategisk omvæltning: Vil Europa være i stand til at hjælpe med udformningen af det nye paradigme?

Vi kan forme en ny æra for menneskeheden!

Af Helga Zepp-LaRouche

Helga Zepp-LaRouche er grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Vi præsenterer her hendes redigerede hovedtale fra Schiller Instituttets konference, "Menneskehedens fremtid som en kreativ art i Universet" (The Future of Humanity as a Creative Species in the Universe), i Bad Soden, Tyskland, den 16. november, 2019. Der er tilføjet underoverskrifter.

Link til grafik og fotos her:https://larouchepub.com/hzl/2019/4646-we_can_shape_a_new_era-hzl.html

Kup og kupforsøg

Jeg kan ikke indlede mine bemærkninger uden at tage fat på de uhørte begivenheder, der finder sted i USA lige nu. Hvad der sker i dette land med den såkaldte rigsretshøring er faktisk et kupforsøg mod den valgte præsident, og forsøg på

regimeskifte udført af de samme kræfter, der står bag indsatsen for regimeskifte i Hongkong og i Bolivia.

Det er meget klart, de ønsker at få Trump ud af embedet med alle mulige midler. Hensigten fremstår meget klar, hvis man ser på vidneudsagnene fra sådanne mennesker som diplomaten William B. Taylor, Jr., George Kent, Fiona Hills og andre, der under ed fremsatte utrolige påstande, som absolut ikke har noget med virkeligheden at gøre. Taylor, for eksempel, løj og sagde, at præsident Trump i samarbejde med Ukraines præsident Zelensky forsinkede leverancen af tungt militært udstyr til Ukraine; og på den måde var skyld i, at mange ukrainske liv gik tabt ved ikke at afskrække den russiske aggression.

Dette er den helt omvendte situation. Hvis man tænker i baner af hvad der skete med kuppet i Maidan i 2014 – som jeg tror, Natalia Vitrenko vil tale om, eller kan besvare eventuelle spørgsmål der måtte være – er det desto mere uforskammet, hvad George Kent sagde. Han sagde, at de kræfter i Ukraine der er imod Rusland kan sammenlignes med 'the Minutemen' fra den amerikanske revolution, og er at sammenligne med revolutionshelte som Marquis de Lafayette og Baron von Steuben. Dette er så absolut skandaløst; det står 100% i modsætning til Lafayettes og von Steubens stolte tradition.

Hvis man i den grad vender sandheden på hovedet, og forvandler den til det stik modsatte, kan det kun betegnes som satanisk. De mennesker der begik kuppet i Ukraine, og som er Ruslands fjender, er mennesker i tradition af nazisten Stepan Bandera. Vi husker alle de berygtede ord fra Victoria Nuland, der sagde, at udenrigsministeriet brugte 5 milliarder dollars til at finansiere denne opposition i Ukraine.

Mindre vigtigt, men stadig betegnende for den nye ånd i de neokonservative og neoliberale kredse i USA, er rapporten i 2019 til Kongressen fra Undersøgelsesudvalget for Amerikansk-Kinesisk Økonomi og Sikkerhed', der netop er udgivet, som benægter at Kina [er en] nationalstat ved at henvise til Xi

Jinping som 'generalsekretær for det kinesiske kommunistparti' og ikke længere som præsident for Folkerepublikken Kina. Dette er værre end McCarthyisme, og den eneste gode ting er, at udfaldet af dette kup ikke er givet, idet kupmagerne er under kriminel efterforskning af justitsminister William Barr; og de kan alle ende med at blive retsforfulgt og i sidste instans blive fængslet.

Se, det der foregår i USA er som sagt en politik for statskup og regimeskifte, som vi har set det i mange lande over hele verden – hvad der for indeværende sker i Hongkong og Bolivia. Hvis man sammenligner det med, hvad massemedierne i Europa siger, kunne det ikke være mere utroligt... det er virkelig en slags – jeg vil næsten sige "Goebbels-lignende" propaganda. Det er meget tydeligt, at tiden er inde for det endelige opgør. Hvad der ligger bag alt dette er, at det gamle, oligarkiske paradigme sætter [alt] ind imod fremkomsten af et helt nyt paradigme i menneskehedens historie.

Denne konference er tilegnet Lyndon LaRouche

Denne konference er viet til mindet om min afdøde mand, den store statsmand, økonom, visionære og menneske, Lyndon LaRouche. Dog ikke som noget, der hører fortiden til, men som en højtidelig forpligtelse til at holde hans ideer i live og få dem til at sprede sig, fordi de repræsenterer de uomgængelige løsninger på de eksistentielle problemer, som den menneskelige civilisation står overfor i dag. De løsninger, som han har fremsat, er absolut realiserbare, men de kræver en helt anden tankegang end de fleste europæiske regeringer og befolkninger har i dag. For at transformere denne tankegang, der kun kan føre til katastrofe, til et alternativt tankesæt hvor løsningerne kan realiseres, er forståelsen af Lyndon LaRouches videnskabelige metode absolut uundværlig.

Det er denne metode der er grunden til, at han var den mest

succesrige prognosemager. Ud af de mange tilfælde hvor han fik ret, og alle hans kritikere tog fejl, lad mig vælge et af de mest vidtskuende eksempler. I august 1971, da præsident Nixon ødelagde Bretton Woods-systemet ved at erstatte det faste valutasystem med flydende valutakurser, sagde LaRouche profetisk: "Hvis denne tendens i pengepolitikken fortsættes, vil det [enten] føre til faren for en ny [økonomisk] depression og fascisme, eller en ny retfærdig økonomisk verdensorden." Det er nøjagtigt det tidspunkt, hvor vi befinder os i dag.

Kontrolleret opløsning af nationalstaterne

Ved enhver given lejlighed advarede LaRouche om konsekvenserne, og selvom den transatlantiske sektor afviste hans løsninger, foreslog han hver gang et middel til at forme historiens forløb. Denne tendens fortsatte med 1970'ernes politik fra 'Council of Foreign Relations' med den såkaldt "kontrollerede disintegration" af verdensøkonomien, hvilket resulterede i en fuldstændig ødelæggelse af den industrielle produktion og relaterede forsyningskæder i USA, og den form for 'chilensk' model', som vi i dag ser eksplodere i mange lande over hele verden.

Outsourcing af indenlandsk produktion til billige udenlandske arbejdsmarkeder; højrentepolitikken fra Paul Volcker, den daværende formand for den amerikanske centralbank, Federal Reserve; overgangen fra en fysisk økonomi til et samfund baseret på aktieværdier; Thatcherisme og Reaganomics; ophævelse af Glass/Steagall-loven; deregulering af de finansielle markeder; politikken med kvantitative lempelser efter sammenbruddet i 2007-2008; og nu, de negative renter; samt til sidst helikopterpenge og hvad direktøren for Bank of England, Mark Carney, foreslår: et paradigmeskifte med eliminering af suveræne regerings magt og overgang til et globalt diktatur af centralbankfolk, som agter at indføre

lovgivning om at kanalisere al finansiering over til grønne investeringer kombineret med bankredningspakker og brutal nedskæringspolitik, der vil føre til en massiv befolkningsreduktion.

Vi har set denne sidste fase siden midten af september. Venligst giv mig billedet med den "tredobbelte kurve", Figur 1. Dette er en pædagogisk graf, som Lyn udviklede i 1995, og som viser Jer det punkt, hvor de finansielle aggregater er fuldstændig ude af kontrol.

I henhold til de seneste tal fra 'Bank for International Settlements' steg den nominelle værdi af 'over-the-counter-derivater' med 20% fra 2018 til juni i år, til 640 billioner \$. Den er generelt mindst det dobbelte af det officielle tal, og skal sammenlignes med en stigning i den globale handel på 3% og BNP på 2.9%.

Ifølge data fra den amerikanske centralbank, der er citeret i bloggen Econimica, er Federal Reserves aktiver steget med 300 milliarder dollars, til 4,04 billioner dollars siden 17. september. Men da megabankernes overskydende reserver, der er deponeret i Federal Reserve, er lavere end i august, betyder det, at de nyligt trykte penge er gået direkte til al slags spekulation: til aktier, obligationer, gældssekurisering, rentederivater og så videre. Derfor er den tidligere Fed-formand Ben Bernankes påstand om, at kvantitative lempelser alene ville opbygge overskydende bankreserver, og aldrig forårsage hyperinflation, helt klart en løgn. Globale finansielle aggregater er nu over 1,8 billioner \$, og er på vej mod forventede 2 billioner \$ ved udgangen af året.

Figur 2, Man kan faktisk se, at vi befinder os på et punkt der toppede i 2008, og så fik man sammenbruddet, og nu er vi faktisk på samme niveau, men fortsætter derudaf. Så alle instrumenterne i den "værktøjskasse", som den tyske forbundskansler Angela Merkel talte om i 2008, er brugt op. Hvorfor ændrede Frau Merkel sin holdning til ideen om en

europæisk bankunion og en EU-indskudsgarantifond under hendes nylige rejse til Rom? Jeg tror, at Fed, Draghi, Lagarde, Carney, Scholz, Merkel, alle er de klar over, at systemet er ufatteligt bankerot. Men de er betonhoveder, huleboer, som formand og administrerende direktør for JPMorgan Chase, Jamie Dimon, netop demonstrerede i en efterligning af Erich Honecker, der den 14. august 1989 talte om, at socialismen ville eksistere tusinde år endnu, da han erklærede: "Den amerikanske økonomi er den mest velstående økonomi verden har set, og den vil være meget velstående i de næste 100 år".

Vi skal huske på, at det tog kun to måneder, før Honecker blev væltet efter hans berømte udtalelse, tre måneder før Berlinmuren faldt, om at socialismen ville eksistere i yderligere 1.000 år.

Dette system er absolut ikke holdbart. Vi befinder os på randen af en generel sammenbrudskrise i verdens monetære system, nøjagtigt som Lyndon LaRouche advarede om. Vi er på det punkt, som han forudsagde i 1971: depression og fascisme, eller en ny retfærdig økonomisk verdensorden.

Massedemonstrationer mod nedskæringer. Men hvem vil føre an?

Man ser lige nu oprør overalt i verden i form af massedemonstrationer mod denne politik i Chile, Haiti, Irak, Pakistan, Libanon og blandt de tyske landmænd. Dernæst havde vi, på den ene side, valgsejren til præsident Alberto Fernandez og vicepræsident Cristina Fernandez de Kirchner i Argentina mod denne nyliberale politik, og på den anden siden en gentagelse af det af udenrigsministeriet støttede Maidan-kup, men denne gang rettet mod præsident Evo Morales i Bolivia – fordi Morales turde følge det kinesiske eksempel med at løfte befolkningen ud af fattigdom ved hjælp af videnskabelige fremskridt og endda forsøgte at springe frem til de mest avancerede teknologier.

De sociale virkninger af denne neoliberale økonomiske politik ødelægger landenes sociale strukturer over hele kloden. Fordi adskillige lande i G20 faktisk forsvare det britiske imperium – City of London, Wall Street og centralbankerne – er jeg bange for, at løsningen ikke kommer fra G20, der som den repræsentative organisation normalt forventedes at påtage sig omorganiseringen af systemet, da den systemiske krise udbrød i 2008.

Men det gjorde de ikke; de har gjort det værre siden da med deres politik. Dette er grunden til, at Lyndon LaRouche allerede i 1997 insisterede på, at kun kombinationen af USA, Rusland, Kina og Indien som de centrale repræsentative nationer vil være stærke nok til at indføre et nyt kreditsystem, et Nyt Bretton Woods system. Det strategiske samarbejde mellem Rusland og Kina er faktisk blevet styrket til et uhørt niveau, som et resultat af den mislykkede indsats for at påtvinge en unipolær verdensorden – som den nye inkarnation af det britiske imperium efter opløsningen af Sovjetunionen – og det vil vi høre mere om fra professor Ostrovskii.

Indien er rykket nærmere, og der er flere organisationer, der har udviklet sig – i virkeligheden som en modreaktion til dette imperium, nemlig BRICS, Shanghai Cooperation Organization, Bælte- og Vejinitiativet og andre. Så potentialet for et sådant samarbejde findes, men jeg er ikke sikker på, om man har en beredskabsplan til at lægge den rigtige løsning – et nyt Bretton Woods-system – på bordet, inden systemet sprænger. Man træffer alle slags foranstaltninger – bevæger sig væk fra dollaren; organiserer handel i bilaterale valutaer; opkøber guld; opretter cybervalutaer. Men det er ikke tilstrækkeligt i forhold til problemet, fordi – og dette er ikke et punkt der kan diskuteres – hvis USA ikke er en del af løsningen, vil det kollapse. Og jeg tror ikke, at et sådant sammenbrud ville ligne Sovjetunionens opløsning. Det er mere sandsynligt, at

der ud af et uorganiseret sammenbrud af det globale finanssystem ville opstå krig.

LaRouches fire love og præsident Trump

Hvad der i stedet kræves er iværksættelsen af Lyndon LaRouches fire love. Et globalt Glass/Steagall-system – bankadskillelse, hvor så godt som alle de udestående derivater og ubetalte gældsposter afskrives. De kommercielle banker ville blive underlagt regeringsbeskyttelse, og derefter oprettes der i hver nation en nationalbank i traditionen efter Alexander Hamilton og Kreditanstalt für Wiederaufbau i Tyskland i efterkrigstidens genopbygningsperiode. For det tredje, et nyt internationalt kreditsystem; et nyt Bretton Woods. Og for det fjerde, internationalt samarbejde om et lynprogram for udvikling af termionuklear fusionskraft, rumforskning og -rejser, der fører til kolonisering af kosmos.

Jeg ved, at ledende skikkelser i Rusland og Kina er meget skeptiske over muligheden for at få USA med i den slags samarbejde jeg taler om. Jeg er bekendt med de nuværende forhindringer, men potentialet er der absolut.

Det er hele årsagen til, at den britiske efterretningstjeneste, især GCHQ (Government Communications Headquarters), allerede i efteråret 2015 blev "alarmeret" om Trump-kampagnens pro-russiske holdning og kontakter. De sammensvorer sig med Obamas amerikanske efterretningsapparat, fordi de med Trump opdagede potentialet for [amerikansk] deltagelse i et nyt system med suveræne nationalstater. I henhold til retningslinjerne fra H.G. Wells 'åbne sammensværgelse', der er dybt indgroet i tankegangen hos det britiske imperium, som har overtaget det amerikanske nyliberale etablissement – lugtede man den trussel, som Trump kunne udgøre for deres system. I disse kredse – det angloamerikanske militærindustrielle kompleks – som Trump for

nylig angreb med navns nævnelse, har man givetvis haft mareridt efter at have hørt Trumps tale på FN's generalforsamling i år. Trump sagde: Ved at kigge rundt på denne store og flotte planet, er sandheden tydelig at se. Hvis du vil have frihed, så vær stolt af dit land. Vil du have demokrati, hold fast ved din suverænitet. Og hvis du vil have fred, hold af din nation. Kluge ledere prioriterer altid deres eget folk og deres eget land først. Fremtiden tilhører ikke globalisterne. Fremtiden tilhører patrioterne.

Denne anskuelse hænger faktisk perfekt sammen med ånden fra den Nye Silkevej, som er baseret på ideen om fuld respekt for hver nations suverænitet og accept af andres sociale systemer. Trumps erklærede syn er i harmoni med, ikke i modsætning til, Præsident Xi Jinpings vision: Et fællesskab for menneskeheds fremtid.

Imperialisterne reagerer med rædsel, søger krig

Denne form for tankegang er imidlertid en rædselsvækkende vision for kræfterne bag det britiske imperium, fordi den overvinder geopolitik, og den lægger grunden til en stræben efter det almene vel for menneskeheden.

Jeg mindes reaktionen fra Tysklands forsvarsminister, Ursula von der Leyen, dagen efter Trumps valgsejr i 2016. Hun sagde, at hun var dybt chokeret over at denne mand havde vundet. Den 1. december bliver hun formand for EU-Kommissionen. I en nylig tale i Konrad Adenauer Stiftelsen i Berlin fremstillede hun sin britisk inspirerede imperialistiske holdning ved at vende tilbage til en konfronterende koldkrigsretorik for afskrækkelse: "Europa må lære magtens sprog. Det må opbygge sine militære muskler" Mod hvem? Imod det hun kalder "autokratiske regimer", hvis "uhæmmede indkøbsture må stoppes", i en åbenbar reference til Kina. Von der Leyen lovede også at gennemføre en Ny grøn Aftale i løbet af de

første 100 dage i embedet, ved at presse på for at brandbeskatte co2-udslip, så folk vil ændre deres adfærd. Med andre ord, på et tidspunkt hvor Merkel er i færd med at overdrage de sidste rester af suverænitet over Tysklands egen økonomi til EU, til skade for den tyske befolkning, agter von der Leyen at påtvinge en grøn økonomisk politik, der vil ødelægge enhver industriel økonomi i Europa, af årsager belyst af Lyndon LaRouche, og som vi kan tage op i diskussionen.

I lyset af den forestående finansielle/økonomiske katastrofe, er det ligeså vanvittigt som ugennemførligt, når den tyske forsvarsminister, Annegret Kramp-Karrenbauer, meddeler, at hun ønsker at sende "Bundeswehr", Tysklands militærstyrker, til Stillehavsområdet som en modvægt til Kina, som hun for nyligt erklærede på Bundeswehrs akademi i München, hvilket passer perfekt med det koldkrigeriske syn, der blev udtrykt i det amerikanske forsvarsministeriums rapport, Indo Pacific Strategy, den 1. juni, 2019. Bundeswehr er ved at kollapse, så hvis den tyske økonomi bryder sammen, vil Bundeswehr have problemer med at udføre denne politik. Det er simpelthen rent vanvid.

Så, hvorfor sker alt dette? Er denne politik, der blot vil føre til krig med Rusland og Kina, er det i Tysklands interesse? Det er ikke andet end det britiske imperiums gamle geopolitiske dagsorden for "the Great Game" mod Rusland, under lord Palmerston og hans efterfølger, Halford Mackinder, den officielle ophavsmand til "geopolitik", den imperiale ide om at den som kontrollerer Eurasiens centrale dele styrer verden på bekostning af Atlanterhavets randstater. Hvilket blandt andet var det britiske imperiums reaktion på den transsibiriske jernbane i slutningen af det 19. århundrede.

Dette bras, ligesom Samuel Huntingtons onde bog, The Soldier and the State, hører til det påkrævede pensum for uddannelse af USA's kampstyrker, samt underholdningslitteratur for imperiefractionen på begge sider af Atlanterhavet. Dette er det forældede tanke sæt for et system i opløsning. Det er den

tilbagestående geopolitiske tankegang om, at relationer mellem nationer er et nulsums spil. Når fortalere for dette system insisterer på en "regelret lov og orden" i stedet for international lov under FN's charter, mener de i virkeligheden Thrasymachos' retfærdighed i Platons "Republikken": At de love der gavner den stærke må gælde, og at denne magts dominerende rolle derfor må fastholdes.

Den Nye Silkevej ændrer historien

Efter at præsident Xi Jinping satte den Nye Silkevej på dagsordenen i Kasakhstan i 2013, et program der hænger nøje sammen med de udviklingsprogrammer som Lyndon LaRouche have arbejdet på siden begyndelsen af 1970'erne, er der blevet etableret en helt anderledes model for internationale relationer. Bælte- og Vejinitiativet (BVI) har udviklet sig til historiens største infrastrukturprogram. Omkring 157 nationer og 30 store internationale institutioner deltager i dette projekt, som har til hensigt at kopiere det program for at bekæmpe fattigdom, der med stor succes blev indført i Kina og andre udviklingslande.

Til trods for den voksende anti-Kina-kampagne fra de samme politikere, efterretningstjenester og tænketanke, der støtter kuppet imod præsident Trump, og som lægger en dæmper på EU, så havde Kinas Statsbaner, ifølge den kinesiske nyhedsportal Sina.com, 6.300 togrejser fra Kina til Europa i 2018, en stigning på 72 % sammenlignet med året før. Ud af disse returnerede 2.690 tog til Kina, en stigning på 111 %. Siden 2011 har Kina sendt mere end 11.000 godstog til Europa som del af BVI. I alt er 65 godsruiter blevet åbnet mellem kinesiske byer, samt udvalgte ruter i 44 byer i 15 europæiske lande, sammenlignet med næsten ingen for 10 år siden (Figur 3)

Den travleste rute er Chungking-Duisburg, med 39 ankomne tog hver uge i Duisburg. Blandt byer i Europa, der betjenes af

godstog fra Kina, er Hamburg, Nürnberg, Lyon, Madrid, Wien, Prag, Trieste, Budapest, Tilburg, men især Duisburg, der har fungeret som et center for godstrafik i Europa med adskillige destinationer derfra.

Foruden godstog, der kommer direkte til Europa fra Kina, bliver gods også fragtet ind på Europas landmasser via jernbaneruter fra de europæiske havne, hvoraf Piræus, Rotterdam og Hamburg i dag er de vigtigste med hensyn til søgående containere, der ankommer fra Kina (Figur 4).

Så, i stedet for at modsætte sig BVI, burde de europæiske nationer og USA benytte sig af Xi Jinpings tilbud om win-win-samarbejde, ikke kun på et bilateralt grundlag, men især om fælles operationer for store projekter, såsom den økonomiske genopbygning af det sydvestlige Asien, industrialiseringen af Afrika og Latinamerika, og ikke mindst moderniseringen af infrastruktur i USA og Europa.

Det monetaristiske finanssystem er ved at sprænges

For at tage fat på den umiddelbare fare for et sammenbrud af finanssystemet, må der gøres præcis hvad LaRouche i årtier har forlangt: Et nyt system må indføres af de amerikanske og europæiske nationer, som tilbageviser alle de ændringer af den globale monetaristiske finans- og handelspolitik efter 1971, som jeg indledningsvis nævnte. Og de må omgående indføre et nyt kreditsystem, et nyt Bretton Woods-fastkurssystem.

Ligesom det gamle Bretton Woods-system, som Churchill og Truman havde fordrejet væk fra Franklin Roosevelts intention om at afslutte kolonialisme, må det eftertrykkeligt omfatte langfristet kredit til lav rente for industrialiseringen af udviklingssektoren. Den kendsgerning at Kina, Rusland, Indien og mange andre lande allerede samarbejder med BVI, skaber grundlag for, at en sådan forandring absolut er gennemførlig. Hvis præsident Trump, der har afvist den britiske doktrin for

geopolitik, kan bekæmpe det igangværende kupforsøg mod ham, og hvis justitsminister William Barr fortsætter sin efterforskning af kupmagerne, så vil det faktisk, at der er en amerikansk præsident, som tilslutter sig princippet om suverænitet og patriotisme, bane vejen for at Europa slutter sig til perspektivet for en eurasisk økonomisk integration fra Vladivostok til Lissabon, som nyligt omtalt af præsident Putin.

LaRouches opdagelse

For at dette kan ske kræves den form for ændring af tankegangen i en betragtelig stor del af befolkningen i USA og Europa, som går til kernen i Lyndon LaRouches livsværk. Det kræver en afvisning af de underliggende aksiomer for den oligarkiske models tankemåde, og at erstatte dem med ideen om at mennesket adskiller sig fra alle andre arter i kraft af en åndelig egenskab, der nemmest kan betegnes kognition. Det er denne egenskab ingen dyr har, som gør mennesket i stand til igen og igen at gøre kvalitative opdagelser af hidtil ukendte fysiske principper, der øger menneskets magt over universet per person og per kvadratkilometer.

Den store russiske videnskabsmand Pobjin Kuznetsov anerkendte betydningen af LaRouches opdagelse af begrebet om potentiel relativ befolkningstæthed og den beslægtede ide om en stigning i energi-flux-tætheden i den produktive proces, som en målestok for samfundets varige bæredygtighed. Han forudså, at eftersom mange opdagelser har fået navn efter deres opdagere/opfindere, som Watt og Ampère, ville LaRouches begreb blive betegnet som "La" i fremtidens videnskab. At mestre denne videnskabelige metode er nøglen til at forstå hans succes med økonomiske prognoser.

Med en klarhed, uforlignelig med enhver anden vestlig videnskabsperson, identificerede Lyndon LaRouche den afgørende

begrebsmæssige strid mellem den åndsforladte dårskab i de rene matematiske og lineære fysiske doktriner i den euklidiske tradition af Galilei, Ptolemæus, Kopernicus, Tycho Brahe, Newton, Euler og Cauchy, op til det 20 århundredes Russell, Wiener og von Neumann, i modsætning til den platoniske tradition af den anti-euklidiske videnskab fra Cusanus, Kepler, Fermat, Huygens, Leibniz m.fl.

LaRouche pegede på betydningen af det misforståede og angiveligt selvindlysende princip om den korteste afstand for brydning af lys, sammenlignet med det fysisk eksperimentelle princip om korteste tid, og Leibniz' udvidelse af dette til sit eksperimentelle almengyldige mindste aktionsprincip, som beviset på at enhver, virkelig ny, opdagelse af hidtil ukendte fysiske principper kun kan komme fra den anden tradition.

Grunden til at LaRouches værker er så afgørende for videnskab i dag er, at de anviser en metode til at fastlægge en vej til det næste, absolut nødvendige, højere niveau af opdagelse, ved at sætte en videnskabsmand ind i en riemannsk tankemåde, der giver en ikke-deduktiv løsning på paradokser i almindeligt anerkendte antagelser.

Lyndon LaRouche er helt enestående, ved at han har påvist overgangen mellem relativistisk fysik og det menneskelige sinds kreativitet, som sådan, og forbindelsen af dette domæne til klassiske former for kunst og statskundskab. LaRouche beviste til fulde, at det kun er gennem klassiske former for poesi, drama og musik, at disse åndsevner, der er i stand til at skabe gyldige hypoteser om nye indsigter i universets lovmæssighed, udvikles. Thi, det er i musik, poesi og drama, at de samme kampe mod reduktionistiske og deduktive begreber må udkæmpes, og det er derfor, at egenskaben ved metafor, ironi og Wilhelm Furtwänglers ide om at "spille mellem noderne" er så afgørende for at opløfte sindet til denne højere riemannske tankemåde.

Med dette følger opøvelsen af følelserne ud af den sanselige

og verdslige verden, op til niveauet af "agapisk", menneskekærlig lidenskab.

Mens den oligarkiske samfundsmodel og menneskesyn reducerer individet til et hedonistisk, begærligt væsen, der nemt kan manipuleres og acceptere rollen som en undersåt af Thrasymachos' lov og ordensbaserede magt, er det den kognitive, erkendelsesmæssige, oplevelse forbundet med klassiske former for komposition, der frigør individet ved at fremmane åndens skønhed og slippe den form for agapisk menneskekærlighed løs, som er nødvendig for at vælge det Nye Paradigme for én menneskehed, og forlade den snæversynede, onde søgen efter en privilegeret klasses påståede geopolitiske interesser på bekostning af de lavere klasser.

Stiftelsen for LaRouches Arv

Det er for den rigdom, der er uden sidestykke, og betydningen af Lyns livsværk for at løse vor tids eksistentielle udfordringer samt visionen for en sand menneskelig fremtid for menneskeheden, at jeg vil bekendtgøre, at vi netop har oprettet Stiftelsen for LaRouches arv, hvis mål er at offentliggøre hans samlede værker, samt at skabe en renæssance med studier af hans ideer overalt i verden.

Jeg vil invitere Jer alle til at tage aktiv del i dette foretagende. Lyndon LaRouche var den mest menneskekærlige, agapiske, person jeg nogensinde har mødt. Han var en mand der lod forsynet råde, fordi han levede sit liv i samhørighed med historien og universets love. Han lever i evighedens samtidighed.

Et særdeles værdifuldt historisk øjeblik

Vi er ved et meget værdifuldt historisk øjeblik, og det er

fuldt af utrolige udfordringer. Det Nye Paradigme, visionen om en fuldstændig ny epoke for menneskeheden, er imidlertid inde for rækkevidde. Lad os være den afgørende faktor til at virkeliggøre dette. Lad os udkæmpe denne krig for en smuk fremtid for menneskeheden med en lidenskabelig kærlighed til mennesket, ligesom Lyn havde. Han er ikke sammen med os i dag i egen person, men hans ånd er med os. Og på dette utrolige tidspunkt, fordi et imperium er ved at bryde sammen, og slår fra sig for at ødelægge verden, snarere end at tillade det Nye Paradigme at vokse frem.

Vi tror imidlertid på menneskets iboende godhed, og lad os derfor kigge frem på menneskeheden om 100 år; lad os kigge på menneskeheden med Lyndon LaRouches sind.

Vi vil have fusionskraft, energisikkerhed, råstofsikkerhed. Vi vil have landsbyer på Månen, vi vil have byer på Mars. Og vi vil have etableret et fællesskab for menneskeheden. På trods af alt det ukendte i vores meget store univers – to milliarder galakser er hidtil blevet opdaget – med denne metode vil menneskeheden blive en udødelig art.

**Berlinmurens fald, anden
chance for en gunstig
mulighed**

Schiller Instituttets konference, 9. november 2019 1989 – Berlinmurens fald og en mistet mulighed 2019 – En anden chance for en stor mulighed

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Vi fejrer i dag et tredobbelt jubilæum: 30-årsdagen for Berlinmurens fald; Friedrich Schiller, den store tyske frihedsdigters 260-års fødselsdag; og 35-årsdagen for grundlæggelsen af Schiller Instituttet. Og når sådanne tre jubilæer falder sammen, er det faktisk værd at se tilbage på, hvordan de hænger sammen.

Nu om dage kan mange mennesker ikke engang huske murens fald, fordi de enten ikke var født endnu, eller fordi de var for unge til at følge med i det. Men det er virkelig vigtigt at lære lektien om hvad der skete dengang, og hvad der gik galt, i forhold til den situation som vi har i dag.

Jeg kan huske mange af begivenhederne, som om det var i går, fordi vi ikke bare stod på sidelinjen og så på, men vi befandt os midt i disse begivenheder og prøvede på at forme dem med vores ideer.

Der gives næsten ikke eksempler på en større forskel mellem den officielle fortælling om, hvad der skete i forbindelse med den tyske genforening og murens fald, [og hvad der egentligt skete]: Den officielle fortælling er en ting, og hvad der virkelig skete er noget ganske andet. For hvis man lytter til den officielle fortælling, så var dette demokratiets sejr over kommunismen, friheden over diktaturet, og Fukuyama, historikeren, sagde to år senere, da Sovjetunionen faldt

sammen, at dette var slutningen på [verdens-]historien. Og opfattelsen var generelt, at hele verden ville tage den vestlige model for "demokrati" til sig, herunder menneskerettigheder og det parlamentariske system, og at det simpelthen bare ville gå den vej.

Imidlertid advarede jeg i mange taler i 1990 om, at hvis man agtede at presse en ligeså falleret vestlig liberal model ned over det sammenbrudte kommunistiske økonomiske system, vil man over en vis periode kunne opleve et opsving, men at det til sidst ville føre til et meget, meget større sammenbrud af systemet. Og jeg tror, at det er præcist der hvor vi er i dag.

Hvis man betragter verden rundt om på hele kloden, har man et system i fuldstændig uorden: Se på massedemonstrationerne i Chile, i Irak, i Libanon, se på de 'gule veste' i Frankrig; se på hvad der foregår med Brexit; de tyske landmænd er i totalt oprør. Efter min mening er det faktisk første gang i historien, at det sker samtidigt i alle hjørner af verden. Og jeg tror virkelig, at det i dag er sandt hvad Leibniz sagde i slutningen af 1600-tallet: Han sagde, at hvis hele verden på et tidspunkt bliver domineret af utilitarisme, vil det komme til en verdensrevolution.

Det vestlige etablissemments intentioner i '89 – og især efter Sovjetunionens sammenbrud i '91 – om at påtvinge verden en unipolær orden, hvilket var denne idé om "demokrati-som-det-eneste", har åbenlyst givet tilbageslag. De prøvede at påtvinge denne unipolære verdensorden med regimeskifte-operationer, med farverevolutioner, med interventionskrige; og ideen om at historien op til dette punkt, i det væsentlige, kun drejer sig om den atlantiske sektor. Men tilbageslaget mod denne indsats for at påtvinge en unipolær verden har ført til fremgangen for en hel række forskellige nationer, Rusland, Kina, Indien, og andre asiatiske nationer. Det har ført til en helt anden selvforståelse i Afrika. Det har øget kløften mellem de rige og de fattige på en sådan måde, at det ikke længere er bæredygtigt. Middelklassen forsvinder.

Så hvis man tager dette i betragtning, og spørger sig selv hvordan vi er nået til den såkaldte "enden på historien", demokrati overalt, og så de gigantiske omvæltninger, som finder sted lige nu? Nuvel, '89 var det man på tysk med rette kunne kalde en "Sternstunde der Menschheit", hvilket betyder en enestående chance [for forandringer] i historien, en "stjernestund for menneskeheden." Og det var et af disse store øjeblikke, hvor man faktisk kunne forme historien, fordi kommunismen var forsvundet, og man kunne have indført en fredelig verdensorden i det 21. århundrede. Og den vision havde vi:

Allerede i '84, da Sovjetunionen afviste hans tilbud om SDI (Strategiske Forsvarsinitiativ *-red.*), efter at præsident Reagan havde gjort det (SDI) til den officielle amerikanske politik, forudsagde Lyndon LaRouche, at hvis Sovjetunionen ville fastholde deres daværende politik, hvilket var en indsats for militær dominans, og 'primitiv akkumulation' imod deres egen økonomi, ville Sovjetunionen kollapse i løbet af fem år. Og det skete: Lyndon LaRouche, der også iagttog de økonomiske vanskeligheder i Comecon-landene, forudsagde i 1988 den snarlige tyske genforening, samt at det [gen-]forenede Tyskland skulle udvikle Polen med vestlig teknologi som en model for at omdanne hele Comecon.

Da muren faldt – i grunden efter de tiltagende mandagsdemonstrationer – var vi faktisk de eneste, der havde en forestilling [om det]. Husk tilbage på den utrolige glæde – folk dansede på Berlinmuren, da den blev åbnet, og det var et utroligt øjeblik med en potentiel forandring i historien. De officielle dokumenter fra den tyske regering, der blev offentliggjort et par år senere, viser, at til trods for at tysk genforening var det primære mål for tysk politik, havde man ingen beredskabsplan! De troede i virkeligheden ikke, at det nogensinde ville ske! Ingen troede for alvor på, at Sovjetunionen ville forsvinde. Men vi havde en idé om det, og hr. LaRouche foreslog første gang i 1988, at det genforenede

Tyskland skulle udvikle Polen, og jeg skrev en løbeseddel, der blev offentliggjort i midten af november 1989, "Kære Tyskland, gå videre med selvtillid," og jeg foreslog nøjagtigt dette, at vi med vestlig teknologi skulle udvikle Polen og de andre Comecon-lande.

Dette var naturligvis endnu ikke blevet til politik, men Helmut Kohl, Tysklands kansler på det tidspunkt, tog et første 'baby-skridt' i retning af suverænitet, ved den 28. november, et par dage efter min løbeseddel, at offentliggøre et 10-punkts program, som endnu ikke var ideen om genforening, men en konføderation af de to tyske stater.

To dage derefter, den 30. november, blev Alfred Herrhausen, lederen af Deutsche Bank på det tidspunkt, myrdet af en meget tvivlsom – sandsynligvis ikke eksisterede – "tredje generation" af terrororganisationen Røde Armé Fraktion. Det er i det mindste et spørgsmål, der stadig skal undersøges af historikere. Men det var et budskab til Kohl, "vov ikke på at gå i retning af tysk suverænitet."

På det tidspunkt kom der en voldsom reaktion: [Den daværende britiske premierminister] Margaret Thatcher igangsatte denne kampagne for "Det fjerde Rige"; den franske præsident Mitterrand krævede, at Tyskland skulle opgive D-marken og indføre Euroen; Bush Sr. krævede selvbeholdning af Tyskland gennem yderligere integration i NATO og EU, accept af Maastricht-traktaten, og dermed det regime med nedskæringer der nu fører til sprængningen af EU, spændingerne mellem øst og vest, nord og syd.

Vi foreslog den produktive 'Paris-Berlin-Wien-trekant', som var ideen om at bruge vestlig teknologi til at transformere landene i Østeuropa, og dybest set bruge deres produktive potentialer til at modernisere og integrere med Europa. Det første sådant forslag offentliggjorde vi i januar 1990, og da Sovjetunionen kollapsede i '91 udvidede vi straks idéen om den produktive trekant til hele Eurasien for at forbinde de

produktive befolkningscentre i Europa med dem i Asien gennem udviklingskorridorer, og vi kaldte det for 'Den eurasiske Landbro', Den nye Silkevej. Dette skulle også [danne basis for] den fredelige verdensorden i det 21. århundrede.

Naturligvis brød de neo-konservative, som ønskede at påtvinge deres unipolære verdensorden, løfterne de havde givet til Gorbatsjov, om, at NATO aldrig ville blive udvidet til Sovjetunionens grænser. I '91 offentliggjorde CIA ifølge en tysk avis en rapport om, at Rusland havde en bedre uddannet arbejdsstyrke og flere naturressourcer end USA, og at landet derfor ville blive en konkurrent på verdensmarkedet, hvis man tillod økonomisk udvikling. Derfor skulle den økonomiske udvikling afværges.

Hvad der trådte i kraft var chokterapien fra Jeffrey Sachs, den samme Jeffrey Sachs, der nu befinder sig midt i den grønne klima-finansieringssvindl.

George Soros var involveret i en enorm hjerneflugt fra Rusland og de øvrige tidligere sovjet-lande, og i Tyskland forsøgte de virkelig at sprænge potentialet for et godt forhold til Rusland på det tidspunkt. Den 8. marts 1990 var den sidste samling i DDR's 'Volkskammer' [parlamentet i Østtyskland]. De skabte 'Treuhand Anstalt', som senere skulle blive til den største industrielle bedrift i verden. Og de skulle angiveligt beskytte DDR's statsejede ejendom, men et 'koldt kup' blev udført: Allerede den 26. juni 1990 offentliggjorde De Maizière-regeringen vedtægter, der alene handlede om "privatisering" og "omorganisering" af de statsejede industrier.

I august 1990 blev Detlev Karsten Rohwedder, som var en meget god og effektiv industrialist, udpeget til at foretage en omlægning af førnævnte 'Treuhand', og han havde en fremragende forståelse af kravene til realøkonomien, så han satte genopretning før privatisering med det primære formål at beskytte arbejdspladserne fra de tidligere statsejede virksomheder. Straks kom han under ondsksfulde angreb fra de

britiske og amerikanske investeringsbanker, der beskyldte ham for at blokere for udenlandske investeringer. Den 1. april 1991 blev han skudt af den samme tvivlsomme, sandsynligvis ikke eksisterende, "tredje generation" af 'Rote Armé Fraktionen' af den terroristiske Baader-Meinhof-gruppe. Han blev erstattet af Birgit Breuel, en datter af Alvin Münchmeyer, hvis bank har en meget dyster historie, idet den var med til at finansiere NSDAP [nazist-partiet] i 30'erne sammen med Harriman i USA og Montagu Norman, bankdirektør for Bank of England.

Hvad der skete, var en gigantisk ekspropriation af den østtyske befolknings ejendom. Pludselig betød alle disse menneskers livsværk intet; det blev erklæret værdiløst; og dette er et chok, som disse mennesker i det tidligere Østtyskland ikke er kommet sig over den dag i dag. Og jeg vil sige, at denne ekspropriation har spillet meget ind på det faktum, at vi nu har fået fremkomsten af Alternativet for Tyskland (AfD), en populistisk organisation som imidlertid har en masse af alle de onde elementer, højreekstremisme, hvis ikke værre – fascistiske elementer – i sig.

Se, etablissementet udnyttede grundlæggende det faktum, at kommunismen var forsvundet, og der skete noget nyt. Da Sovjetunionen stadig eksisterede, så oligarkiet i Vesten stadig et vist behov for videnskabelig og teknologisk fremgang, for dybest set at holde trit med våbenkapløbet i Den kolde Krig, af årsager, der allerede var blevet formuleret af Machiavelli: At man altid skal forblive på samme teknologiniveau som ens modstander, eller være foran.

Men med Sovjetunionens sammenbrud gik det britiske imperium ind i en absolut ubændig deregulering af de finansielle markeder, og de gik tilbage til den gamle oligarkiske tankegang om befolkningsreduktion, og at holde befolkningen i tilbagestående, og især efter at det lykkedes at eliminere Glass/Steagall-loven i USA i 1999, fik vi en fuldstændig, uhæmmet deregulering af de finansielle markeder på bekostning

af industrien og velfærden, til fordel for spekulanternes profitmaksimering.

I juli 2007, da den anden ejendomsmarkedskrise brød ud – faktisk en uge før – optog Lyndon LaRouche en verdensberømt video, hvor han sagde, at "Dette system er absolut færdigt, og alt hvad vi vil se nu er, hvordan de forskellige aspekter kommer til at manifestere sig". Og som et resultat af det faktum, at folk ikke lyttede til ham, fik vi så det store systemiske nedbrud i 2008. Intet blev gjort af centralbanker for at eliminere de grundlæggende årsager til dette nedbrud, og derfor står vi nu, ca. 11-12 år senere, overfor en endnu værre krise, fordi det eneste man lavede var kvantitative lempelser, nulrenter, negative renter, og i dag ser man et sammenbrud af hele systemet, i meget, meget værre grad end i 2008.

Men i mellemtiden udviklede sig også en anden tendens: I forbindelse med vores forslag til den 'Eurasiske Landbro', arrangerede vi konferencer og seminarer på fem kontinenter. I '96 var der en stor konference i Beijing, hvor jeg forelagde vores forslag om at bruge den Eurasiske Landbro som hjørnesteen for en ny verdensøkonomisk orden, og på det tidspunkt erklærede Kina, at den Eurasiske Landbro skulle være det strategiske mål inden år 2010. Men så kom naturligvis krisen i Asien i '97. I '98 kom den russiske statsbankerot, og disse lande – de asiatiske lande – blev tvunget til at udvikle et alternativ for at forsvare sig selv. Og siden da har der udviklet sig en hel række organisationer: BRICS, Shanghai Cooperation Organization, Global South; og Schiller Instituttet fortsatte med at afholde konferencer med forslag om, at den Eurasiske Landbro skulle blive til en 'Verdenslandbro', der forbinder alle fem kontinenter.

I 2013 i Kasakhstan annoncerede præsident Xi Jinping så den Nye Silkevej. Og i de forløbne seks år siden da, er dette blevet det største infrastrukturprojekt nogensinde i historien. Det har allerede fået tilslutning fra 157 nationer

og 30 store internationale organisationer. De har skabt et nyt paradigme, der er baseret på respekten for national suverænitet og ikke-indblanding i de andres landes sociale system. Det er en model for samarbejde, som ifølge præsident Xi Jinping er åben for samarbejde med enhver nation på planeten.

Når man ser rundt omkring på kloden er der demonstrationer i mange lande, mange af dem er større end 'mandags-demonstrationerne' i DDR. i '89, og nogle af dem er ikke så fredelige som de var. Vi konfronteres også med eksistentielle farer: Det udgår især fra narkokartellerne, hvis man betragter situationen i Mexico, eller hvis man ser på de overvejende Soros-sponsorerede farverevolutioner, såsom i Hongkong og andre destabiliseringer rundt om i verden. Det er i realiteten de samme kræfter, der står bag kuppet mod præsident Donald Trump, siden 2016. Men der er også en modbevægelse. Den kriminelle efterforskning af kupmagerne mod Trump ledes af justitsminister William Barr.

Så 30 år efter murens fald er vi præcist på det punkt, som jeg har påpeget i mange taler, at hvis man påtvinger det liberale system, så vil man få et langt større sammenbrud, og det er præcis, hvad vi ser i dag. Men vi har også den nye konstellation med Bælte- og Vejinitiativet og præsident Trump, som mange gange har sagt, og bevist gennem sine handlinger, at han ønsker at forbedre forholdet til Rusland og Kina. Så faktisk oplever vi lige nu den store chance igen i 2019, men hvad der [nu] må ske, for at tage ved lære af hvad der gik galt for 30 år siden, er, at de fire [stor-]magter – USA, Rusland, Kina og Indien – skal gennemføre Lyndon LaRouches recept:

- Vi skal have en global Glass-Steagall, adskillelse af bankerne. Kasinoøkonomien må slutte, og dette bør ske inden sammenbruddet for alvor kaster verden ud i kaos.
- Derefter har vi i brug for en nationalbank efter Alexander Hamiltons principper i ethvert land.

- Der er brug for en ny Bretton Woods-aftale, et nyt kreditsystem til at finansiere internationale projekter under Bælte- og Vejinitiativet.
- Og vi er nødt til at have en forøgelse af produktiviteten i økonomierne gennem et fælles lynprogram til realisering af fusionskraft, samt internationalt samarbejde om rumfart og -forskning.

Nu må disse lande – de fire stormagter – gå sammen med andre lande om den økonomiske genopbygning af Sydvestasien, som er blevet ødelagt af disse interventionskrige; og vi har brug for industrialiseringen af Afrika, fordi dette er den store udfordring for hele menneskeheden. Vi må få bugt med geopolitik, og vi må samtykke i hvad præsident Xi Jinping har foreslået igennem mange år: Et fællesskab for hele menneskehedens fremtid.

Dette skal dog kombineres med en renæssance af klassisk kultur, og det er derfor at Schiller Instituttets rolle og ideerne fra Friedrich Schiller er så absolut uundværlige. Det var principielt for Schiller Instituttet, da det blev grundlagt i 1984, at en ny økonomisk verdensorden i virkeligheden kun kan lykkes, hvis den kombineres med en klassisk renæssance. Vi har brug for en dialog mellem de bedste traditioner indenfor alle kulturer, og for europæisk civilisation betyder det, at det smukke menneskebillede, som det blev udtrykt af Friedrich Schiller, og som det blev fejret af Beethoven i 'Ode til Glæden' i den niende symfoni, må blive grundlaget for vores uddannelsessystem og vores sociale liv. Fordi hvert menneske, ifølge Schiller, har potentialet til at blive en smuk sjæl, og hans definition af dette er, at ethvert menneske potentielt kan blive et geni. Han har en idé om, at ethvert menneske har en ubegrænset evne til selvforbedring, intellektuelt og moralsk.

Så hvis man ser på det, har den liberale model ikke bare fejlet økonomisk, men også kulturelt. Hvis man ser på narkotikaepidemien, for eksempel i USA, grimheden i

ungdomskulturerne, volden i den såkaldte "underholdning", skoleskyderier og lignende ting, er det meget, meget tydeligt, at hvis Vesten ønsker at overleve, er der brug for en æstetisk uddannelse. Præsident Xi Jinping har sagt ved mange lejligheder, hvor vigtig han betragter den æstetiske uddannelse, fordi den fører til et smukt sind og en smuk sjæl, og det er kilden til skabelsen af store kunstværker.

Så, I USA og Europa må vi til at genskabe de bedste traditioner for humanisme og klassisk kunst; i traditionen fra den italienske renæssance, de tyske klassikere, musikken fra Bach, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann, Verdi og andre. Dette er ikke en mulighed: Det er en nødvendighed. Civilisationer er forsvundet, og hvis man går til museerne, er de fulde af eksempler på nationer, kulturer og civilisationer, som moralsk var for anløbne til at klare sig. Europa og USA kunne muligvis helt forsvinde! Og dette siger jeg ikke som en pessimistisk prognose, men som et incitament for os til at ændre vores vaner og antagelser. Vi er nødt til at genskabe vores civilisation baseret på de høje idealer fra de store digtere, som Schiller, hvis 260 års fødselsdag vi fejrer i dag.

**Alle fire paneller: Schiller
Institutets konference i
Tyskland forener folk med god
vilje til**

at skabe et nyt paradigme

Panel 2:

Panel 3:

Panel 4:

Den 17. nov. (EIRNS) – To begivenheder i den forgangne uge demonstrerer de to modsatrettede fremtider, som menneskeheden står overfor i dag. I Washington er den skandaløse og selvkklart svigagtige rigsretsundersøgelse, der ledes af demokraterne og de korrupte efterretningsfolk og embedsmænd, som sidder tilbage efter George Bush' og Barack Obamas mislykkede præsidentskaber – alt imens de keder de fleste amerikanere, ude af stand til så meget som at nævne hvilken forbrydelse der undersøges – ikke desto mindre en farlig fortsættelse af kupforsøget mod USA's præsident; et kupforsøg, der hidrører fra den britiske efterretningstjeneste og deres nynazistiske allierede i den tidligere ukrainske regering. Med mindre dette kup afværges, vil det så godt som givet føre til verdenskrig på kort sigt. Samtidigt afholdtes Schiller Instituttets internationale konference med deltagelse af over 300 "nationale patrioter og verdensborgere" (som Schiller definerede ægte statsborgerskab). Under titlen: "The Future of Humanity as a Creative Species in the Universe" (Menneskets Fremtid som Kreativ Art i Universet) var konferencen viet til mindet om Lyndon LaRouches levende ideer. Alt imens hovedtalen blev holdt af grundlægger og præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, inkluderede rækken af talere:

* Wang Weidong, ministerrådgiver, direktør for handels- og handelsafdelingen ved den kinesiske ambassade i Tyskland, om "Potentialiet for den Nye Silkevej for Europa";

* Natalia Vitrenko, doktor i økonomisk videnskab, leder af det progressive socialistiske parti i Ukraine, tidligere parlamentsmedlem, Ukraine, om "LaRouches Videnskab om Fysisk Økonomi som nøglen til at løse verdens problemer, Eurasien og Ukraine";

* Professor Andrei Ostrovskii, vicedirektør for Institut for Fjernøsten Studier ved Det Russiske Videnskabelige Akademi, om "Rusland i det kinesiske Bælte-og Vejinitiativ: Muligheder og udsigter";

* Jozef Miklosko, tidligere vicepremierminister i Tjekkoslaviet, om "LaRouche og videnskab";

* Theo Mitchell, tidligere delstatssenator i South Carolina, om LaRouche, "manden, der skulle have været præsident for De Forenede Stater";

* Nino Galloni, tidligere generaldirektør for budget- og arbejdsministerierne, Italien, om "Fædreland, nation og stat som set af progressive katolikker og af Lyndon LaRouche."

Der blev endvidere holdt taler af andre medlemmer og venner af Schiller Instituttet fra U.S.A. Grækenland, Frankrig, Irak og Libanon. En koncert med musik af Beethoven, Schumann og Schubert blev afholdt på den første aften af todages begivenheden; koncerten var viet til mindet om Lyndon LaRouche.

Fru Zepp-LaRouche indfangede i hendes bemærkninger de afgørende aspekter af hendes afdøde mands ideer, der er nødvendige for, at nutidens "verdensborgere" kan overvinde den permanente krigsførelse, kulturelle nedbrydning og det endelige sammenbrud af verdens finansielle system, som vi nu står overfor, og skabe et nyt paradigme baseret på en global renæssance af kunstnerisk og videnskabelig kreativitet:

"Det er absolut enestående for LaRouche, at han demonstrerer overgangen mellem relativistisk fysik og kreativiteten i det

menneskelige sind som sådan, og forbindelsen mellem dette domæne og klassiske former for kunst og statsmandskunst. Lyn leverede rigeligt bevis for, at det alene er gennem klassiske former for poesi, drama og musik, at de åndsevner, der er i stand til at skabe gyldige hypoteser og nye indsigter i universets lovmæssighed, kan udvikles. Og hvorfor det er i musik, poesi og drama at de samme kampe mod reduktionistiske og deduktionistiske forestillinger må udkæmpes, og hvorfor kvaliteten af metafor, ironi og Furtwänglers idé om at spille mellem noderne er så afgørende for at hæve sindet til denne højere riemannske tankemåde. Hermed følger opøvelsen af følelserne væk fra det sanselige og profane område, til niveauet for lidenskabelig kærlighed til menneskeheden (agape). Den oligarkiske samfundsmodel og dets menneskesyn reducerer individet til en skabning af hedonistiske ønsker og begær, hvilket gør det let manipulerbart og modtageligt for rollen som 'undersåt' for Thrasymachos' lov og orden'. Det er den kognitive oplevelse forbundet med klassiske former for komposition, der frigør individet ved at appellere til sindets skønhed og frigøre den form for "agapisk" kærlighed til menneskeheden, som er nødvendig for at vælge det Nye Paradigme for menneskeheden, der kan sætte en stopper for den privilegerede klasses snæversynede og onde stræben efter påståede geopolitiske interesser på bekostning af de lavere klasser".

Program for Schiller Instituttets Europæiske Konference d. 16.-17. november

Menneskehedens Fremtid som Kreativ Art i Universet

Lørdag d. 16. november

Panel 1: I en tid med strategiske omvæltninger: Vil Europa være i stand til at hjælpe med udformningen af det 'nye paradigme'?

* Vi kan forme en ny æra for menneskeheden!: Helga Zepp-LaRouche, formand for Schiller Institutet

* Potentiallet for den Nye Silkevej for Europa: Wang Weidong, ministerrådgiver, direktør for 'handelsdepartementet' ved den kinesiske ambassade i Tyskland

* LaRouches videnskab om fysisk økonomi som nøglen til at løse verdens problemer, Eurasien og Ukraine: Natalia Vitrenko, doktor i økonomisk videnskab, leder af det Progressive socialistiske Parti i Ukraine, tidligere parlamentsmedlem, Ukraine

* Ruslands deltagelse i det kinesiske "Ét Bælte Én Vej"-initiativ: Muligheder og fremtidsudsigter: Professor Andrei Ostrovskii, viceadministrerende direktør for Institut for Fjernøstenstudier ved Det Russiske Videnskabelige Akademi

* Broforbindelserne mellem Italien-Tunesien og Italien-Albanien: Forbindelsen af Bælte- og Vejkorridorerne: Prof. Enzo Siviero, direktør, E-Campus Universitet, Italien; Næstformand i Réseau Méditerranéen des Ecoles d'Ingénieurs (Netværk af Ingeniører i Middelhavsområdet)

* Udvikling af forbindelserne mellem Grækenland og 'Bæltet og Vejen': Leonidas Chrysanthopoulos, ambassadør, Grækenland, tidligere generalsekretær for Sortehavets Økonomiske Samarbejdsorganisation

* Pragmatisme versus ideologier: Alain Corvez, konsulent i international strategi, Frankrig

Panel 2: De grundlæggende videnskabelige spørgsmål vedrørende fremtiden og den 'Nye Silkevej i rummet'

* Kan Europa spille en nøglerolle indenfor videnskaben:

Jacques Cheminade, præsident for Solidarité et Progrès, tidligere [fransk] præsidentkandidat

* Månebyen: Næste skridt mod en ny æra for menneskeheden: Sébastien Drochon, formand for rumpolitik, det franske Schiller Institut

* LaRouches opdagelser: Uddannelse af en ny generation: Megan Beets og Jason Ross, Lyndon LaRouches "kælder-team"

* Til forsvar for afrikansk suverænitet: Diogène Senny, præsident for den Panafrikanske 'Umoja'-Liga

Klassisk koncert: en hyldest til Lyndon LaRouche med værker af Beethoven, Schubert og Schumann

Søndag d. 17. november

Panel 3: Hvem er Lyndon LaRouche?

* Fornuftens magt: Den levende arv efter Lyndon LaRouche: Dennis Small, koordinator for Latinamerika ved Schiller Instituttet

* LaRouche og videnskab: Josef Miklosko, tidligere vicepremierminister i Tjekkoslaviet

* Manden der skulle have været USA's præsident: Theo Mitchell, tidligere statssenator i South Carolina

* 'Fædreland, nation og stat' som set af progressive katolikker og af Lyndon LaRouche: Nino Galloni, tidligere generaldirektør for budget- og arbejdsministerierne, Italien

* LaRouche, betydningen af Lyndon LaRouches ideer for den arabiske verden: Hussein Askary, Sydvestasien-koordinator for det Internationale Schiller Institut

* LaRouche, et "florentinsk" sindelag: Claudio Giudici, formand, Uritaxi (Nationale Taxi Fagforening), Firenze, Italien

* Lyndon LaRouches kamp for fred og udvikling i Libanon og Mellemøsten: Bassam El-Hachem, professor ved det libanesiske universitet, Beirut, Libanon

* Hvor er Amerika på vej hen? LaRouches løsninger som vejen ud af kaos: Harley Schlanger, tidligere talsmand for Lyndon LaRouche, bestyrelsesmedlem i Schiller Instituttet

Panel 4: Skønhed og klassisk kunst som et 'kald' for menneskeheden: Den kulturelle silkevej

* Nødvendigheden af en klassisk renæssance for ungdommen: Diane Sare, direktør for Manhattan Kor-projektet

* LaRouche og harmonien mellem kunst og videnskab: Antonella Banaudi, Sopran og sanglærer, ekspert i Verdis kammertone

* Sand frihed gennem ægte kunst: 'Negro Spirituals' enestående bidrag til klassisk boglig dannelse i Amerika: Elvira Green, mezzosopran, 30-årigt medlem af Metropolitan Opera, grundlægger af Spirituel Renaissance Sangere i Greensboro/North Carolina, USA

Verden i oprør: Et øjeblik til afgørende indgriben, set fra historiens højeste niveau

Den 11. november (EIRNS) – Verden er i oprør, som det ses mest dramatisk i de mange masseprotester – fra Chile, til Libanon og Irak, og voldelige deployeringer i Bolivia og Hongkong af agenter for det døende neoliberale geopolitiske system. Samtidig er dette et øjeblik til afgørende indgriben for det gode, hvis folk står klar med programmerne og metoderne til at arbejde sammen for at vise vejen sikkert fremad.

Ved gennemgangen af aktuelle begivenheder i dag, understregede Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, behovet for at inspirere os selv og alle andre til at se tingene fra historiens højeste udsigtspunkt. På den måde er man ikke fanget i en flad, todimensionel falsk virkelighed, manipuleret til at "vælge side" og stillet over for undergang.

Zepp-LaRouche brugte til sammenligning eksempelet med den systemiske krise i 1989, hvor hele det kommunistiske partisystem uddøde mellem 1989-1991, sammenlignet med nutiden, hvor det neoliberale finansielle/økonomiske system står over for et endeligt. I tilfældet fra 1989 blev det positive alternativ forpurret op gennem 1990'erne. Men i dag kan vi sørge for, at det ikke sker igen.

Se på metoden for samarbejdsvillig tankegang, som udtrykt i dag ved Middelhavet af den kinesiske præsident Xi Jinping, der mødtes med græske ledere i Athen. Xi talte om de nye relationer mellem Asien og Europa, understøttet af Grækenland, da det fungerer som omskibningspunkt for udvidelsen af den fælles handel og den gensidige udvikling. Xi og hans græske værter var på en personlig rundtur i Piræus' havn. I mellemtiden er situationen meget farlig i Bolivia og Hongkong,

hvor "Maidan"-modellen, der involverer fremmede indgreb fra fælles netværk af fascistiske grupperinger og agenter fra Whitehall (gaden i London hvor de fleste regeringsbygninger ligger) og USA's udenrigsministerium. I de seneste dage har der været uhørt voldeligt i Hongkong. I Bolivia er der et totalt magtvakuum uden nogen formel regering overhovedet. Santa Cruz-fraktionen, under Bolivias fascistiske operatør Luis Fernando Camacho, dræber og raserer hensynsløst i den "guddommelige retfærdigheds" navn. Organisationen af Amerikanske Stater (OAS) og det amerikanske Udenrigsministerium er medskyldige i processen ved at billige den "professionelle" rolle, som den korrupte OAS har spillet, da den erklærede valget den 20. oktober for at være svigagtigt, hvilket satte scenen for det voldelige oprør, som førte til præsident Evo Morales fratræden 10. november.

Zepp-LaRouche understregede, at den "geopolitiske tankegang" må overvindes. I USA er prøvestenene de præsidentskaber og livsanskuelser, der tidligere har været: George Washington, John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin Roosevelt, John F. Kennedy, og de historiske bidrag fra Alexander Hamilton, Benjamin Franklin og Lyndon LaRouche. Det amerikanske System er den afgørende arv. Folk er nødt til at rejse sig og tage ansvar på et verdenshistorisk plan.

Tilegnelsen af LaRouches metode er påkrævet for at

organisere kræfterne for sejr.

Den 7. november (EIRNS) – I en tale, der var forberedt den 26. maj 2000, af statsmand Lyndon LaRouche med titlen "Vedrørende emnet strategisk metode" (EIR, 2. juni 2000), beskrives en tankegang, hvis tilegnelse er afgørende, hvis vi skal komme sejrrigt ud af det nuværende politiske og økonomiske rod i USA, hvor sejr også er kritisk for [resten af] verden. Tankegangen bygger på metoden for videnskabelig hypotese kombineret med en analyse af den kulturelle og økonomiske dynamik, der faktisk bestemmer væsentlige ændringer.

LaRouche siger, at "den afgørende faktor ... er den menneskelige vilje, der vælger eller fravælger passende former for frivillige, kritiske ændringer i politik, som former nationer og menneskehedens fremtid som helhed. Disse er de beslutninger, som har forholdsvis afgørende indflydelse på begivenhedernes forløb, især under kriseramte forhold, der ligner dem som er fremherskende verden over i dag." Han pegede på et sæt af sådanne beslutninger, som virkelig var onde, for at demonstrere hvad han mente med kritiske beslutninger, der har dyb indvirkning selv over generationer. Disse beslutninger stammer fra 1975-76 [og blev truffet] af New York Council on Foreign Relations og Den Trilaterale Kommission, og er kendt som "1980'erne-projektet", hvilket lagde grundlaget for ødelæggelsen af USA's fysiske økonomi, omdannelsen til et forbrugerdrevet post-industrielt samfund, og i den endelige manifestation af denne politik, noget vi stadig oplever i dag, den tilstræbte triumf for globalisering og opgivelse af suveræne nationale regeringer til fordel for den type af bankdiktatur, der blev foreslået den 23. august, 2019 af Bank of Englands bankdirektør, Mark Carney, i Jackson Hole, Wyoming. Og denne plan for et bankdiktatur har taget et væsentligt skridt fremad med meddelelsen om, at milliardøren

Michael Bloomberg går ind i demokraternes primærvalg i Alabama, uden endnu at "have besluttet" om han stiller op som præsidentkandidat.

Præsident Donald Trump afbrød den langsigtede udvikling, som disse fyre dengang satte i værk, en udvikling hen imod fuldstændig opgivelse af vores grundlæggeres store eksperiment med den suveræne republik kendt som De forenede Stater. LaRouche siger: "Metoden for det sædvanlige slæng af bankfolk og advokatfirmaer fra Wall Street var forkert, endda ond, men disse fyre havde i det mindste en vision om en række kulturelt motiverede ændringer i USA og verdenssamfundet, som de havde til hensigt at fremkalde de kommende årtier. "Det lykkede de med, fordi borgerne var optaget af øjeblikkelige begivenheder, på en selvbegrænsende måde, og nægtede at strække deres sind og vision til hvilken fremtid de søgte at skabe de kommende 50 år. Denne smålighed tillod ondskaben at triumfere.

LaRouche spørger derefter, hvordan vi kan imødesee og arbejde for at påvirke de kulturelle paradigmer, som igen vil afgøre den måde hvorpå befolkninger og andre beslutningstagere vil reagere på det globale finansielle og politisk-økonomiske chok, af den slags der nu hastigt nærmer sig? Og, siger han, der er virkelig kun et tidspunkt, hvor man dramatisk kan ændre ting, og det er når begivenhedernes chok får folk til at undersøge deres eget tankesæt, de underliggende aksiomer og postulater, på hvilke de baserer deres meninger.

Det er netop situationen i dag, hvor en udfordret og modtagelig befolkning søger efter løsninger på, hvad de ser der sker omkring dem. Som LaRouche uddybede, er den eneste rigtige måde at fjerne kræfterne bag kuppet mod denne præsident – ud fra en strategisk betragtning – at vælte hele skakbrættet, ved at slutte sig til Rusland, Kina og Indien for at skabe traktater, der er centreret om et nyt monetært system med faste valutakurser, der kun udsteder kredit til økonomisk udvikling og avancerede videnskabelige udforskninger, der fremmer hele menneskehedens produktive kapacitet.

LaRouche peger på adskillige bestemmende kulturelle chok, der førte til USA's tilbagegang under Barack Obama, og som demokraterne nu beskriver som "normale tilstande." Blandt dem er brugen af nuklear terror til at skabe et krav om en verdensregering, som forestillet af Bertrand Russell og andre talsmænd for det britiske oligarki, og stillet til skue under betegnelserne "globalisering" og "lov og orden". Der var fremkomsten af 'rock/stoffer/sex-modkulturen' i kølvandet på drabet på præsident John Kennedy; bestræbelserne på at standse den teknologiske udvikling gennem miljøbevægelsen og afviklingen af centrale initiativer for NASA; udryddelsen af klassisk uddannelse i skolerne; fremme af fri handel og traktater som NAFTA, der decimerede den amerikanske arbejdsstyrke og opgav enhver beskyttelse af amerikanske industrier.

Denne dekadence blev af LaRouche beskrevet som en "grundlæggende konflikt" i geometrien af aksiomer og postulater om menneskets natur. Hvad han betegnede som 'det romantiske syn', ser mænd og kvinder som grundlæggende onde, som dyr, med dyriske sanselige impulser, ude af stand til at ræsonnere ud over øjeblikkets sanseopfattelser. Denne opfattelse er grundlæggende for tolerancen over for imperier i histories løb, og er i stigende grad dominerende i USA i dag. Det modsatte, klassiske tanke sæt, især i dets kristne manifestation, definerer mennesker som grundlæggende gode, som hævet over dyrene, som værende skabt i billedet af universets skaber og i stand til kreativ forandring og opdagelse af universets grundlæggende love. Det var tanke sættet hos grundlæggerne [af republikken], der måtte fordrives og ødelægges af de fundamentale ændringer, der er nævnt ovenfor.

Præsident Trump har taget skridt til at vende alt dette, nogle skridt er stærke, andre mere tøvende, men han hæmmes af det kulturelle forfald, selv blandt hans mest glødende tilhængere. Hvad der mangler her er dybden af intelligens og analyse, som LaRouche drøftede [i talen], hvor han bemærkede, at det

største problem er opgivelsen af de former for klassisk uddannelse og klassisk drama og musik, som bevidst er udformet til at nære og styrke det menneskelige sind, menneskelig kreativitet, og får os til at gå uden for vores umiddelbare omgivelser, og beherske hvordan vi ændrer dem. Store forsamlinger råber taktfast "U.S.A.!" igen og igen, men er blevet nægtet dette middel, hvilket viser, at vi ikke indgående uddanner de generaler, der faktisk er i stand til at vinde denne krig for USA, og i sidste ende verden. I mangel på LaRouches metode kan og vil disse menneskemængder blive manipuleret og dræbt af vor fjendes evne til at manipulere dem gennem populærkultur og den offentlige mening.

APEC og COP25 er aflyst – det gamle paradigme er brudt sammen, og vi må bygge det nye

Den 30 oktober (EIRNS) – Enhver der stadig måtte have den misforståelse, at verden på en eller anden måde "klarer sig", uden behovet for at skulle påtage sig noget personligt ansvar for handling, må vågne op og se på verden som den er i dag, "fra oven", som man siger.

I dag kollapsede nationen Chile og "Chile-modellen" i bund og grund, som City of London og Wall Street elskede. Præsident Sebastián Piñera, med millioner af mennesker på gaden der kræver en afslutning på den økonomiske model, som blev indført for 45 år siden af det fascistiske Pinochet-diktatur og hans

kontrollører af "Chicago Boys", bekendtgjorde her til morgen, at topmødet i den Økonomiske Samarbejdsorganisation for Asien og Stillehavsområdet (APEC) mellem statsoverhovederne fra 21 lande fra Stillehavsområdet, planlagt til den 16.-17. november i Santiago, er blevet aflyst.

Derudover er også FN's klimakonference, COP25, den centrale institution i den økofascistiske bevægelse for at afvikle industriel udvikling og reducere verdens befolkning, der er planlagt den 2.-13. december i Santiago, også blevet aflyst. Ikke alene er stakkels Greta Thunberg og tosserne i Extinction Rebellion fortvivlede, men Bank of Englands bankdirektør, Mark Carney, der står i spidsen for det folkemorderiske grønne finansinitiativ, river sig selv i håret.

Denne masseopstand mod den ondartede nedskæringspolitik i Chile er ikke en isoleret begivenhed. Faktisk oplever alle dele af verden en eller flere sådanne omvæltninger, hvoraf mange er ganske voldelige.

Hariri-regeringen i Libanon trak sig tirsdag den 29. oktober, da befolkningen kræver en afslutning på den sekteriske opdeling af nationen, der er udartet i massekorruption og økonomisk forfald. Iraks regering bryder sammen, da store dele af befolkningen har haft begrænset adgang til elektricitet og endog vand, siden ødelæggelsen af dens land for to årtier siden af George Bush og Tony Blair. Argentina har nedstemt IMF's marionetregering under Mauricio Macri, med de sejrrige tilhængere af den nye regering, der vifter med chilenske flag i solidaritet. Overalt i Europa kolliderer de gamle etablerede partier, der har regeret siden Anden Verdenskrig, uden lederskab i sigte til at vende den økonomiske nedgang.

Måske tror du, at du er sikret, fordi du har en god pension? Disse pensioner er investeret i spekulative papirer, som er ved at forsvinde. Den amerikanske centralbank, der har trykt penge med en hastighed, der ikke er set siden sammenbruddet i 2008, forsøger krampagtigt at holde »bankerne, der er for store til at gå ned«, oven vande i et par uger eller måneder

mere, med en tilførsel på over 100 milliarder dollars dagligt, og tallet er stigende. Men den finansielle boble, der nu er på 1,5 milliarder dollars, en halv gang større end i 2008, kan ikke "reddes" denne gang. Ti år med nulrente og "kvantitative lempelser" (QE) for milliarder af dollars har kun gjort realøkonomiens bankerot langt værre.

Og alligevel er løsningen på dette problem tættere på at blive gennemført end på noget andet tidspunkt i nyere tid. Lyndon LaRouche advarede for 50 år siden om præcis disse katastrofer, såfremt hans kloge ord blev ignoreret: Stop finanssystemets omdannelse til et globalt kasino for spekulativt affald; gendan det hamiltoniske "Amerikanske System" med statslig kredit til realøkonomien; samarbejd internationalt for at nå ud til Månen, Mars og videre; og iværksæt et lynprogram for at gøre fusionsenergi tilgængeligt for hele menneskeheden.

En ønskedrøm? Langt fra. Med Donald Trump har vi for første gang siden Jack Kennedy en præsident, der tror på videnskabeligt fremskridt; som atter har forpligtet nationen til et Måne-Mars-program; der afviser den falske britiske myte om "overbefolkning", som styrer den grønne dagsorden; der er modstander af, at vores børn bliver overmedicineret; og som insisterer på, at Amerika skal være venner med Rusland, Kina og alle nationer, der tror på fremskridt for deres folk.

Derfor er der en hektisk indsats for at starte en rigsretssag mod præsidenten, binde hans hænder, blokere hans bestræbelser på at afslutte krigene for regimeskifte og opbygge venlige forbindelser med andre suveræne stater. Det vigtigste er, at disse oligarker er bange for, at når den økonomiske boble brister, vil han ikke følge diktaterne fra Wall Street og City of London, men vil følge LaRouches politik, hans "Fire Love", der sætter det økonomiske imperium centreret i London under konkursbehandling, snarere end at redde det. De er bange for, at han ikke kun vil genoprette forbindelserne med Rusland og Kina, men også tilslutte sig dem i det største foretagende nogensinde, Den nye Silkevejs omdannelse af de tidligere

koloniserede nationer til moderne industristater, der bekæmper fattigdom, som det er lykkedes for Kina, den største nation på Jorden.

Vær opmærksom på de forstandige ord fra Lyndon og Helga LaRouche. Nu er tiden inde.

Det næste anslag mod terror: Hjælp Mexico med at forsegle dets grænse mod narkotika og våbenhandel

Den 28. oktober (EIRNS) – Præsident Donald Trumps succes med at afskære ISIS i Sydvestasien, efterfulgtes af hans dristige beslutning om at trække amerikanske tropper tilbage fra Syrien og anvende internationalt samarbejde mod narkotikasmuglende, menneskehandlende terrorister. Her har han bekæmpet terrorisme, mens han hjalp med at stabilisere Syrien, i stedet for at nedbryde de nationale regeringer og skabe terrorisme, som tidligere præsidenter gjorde.

Nu til et klart og åbenlyst nødvendigt næste skridt: Samarbejd med Mexico for at besejre de narkotika- og våbensmuglende og menneskehandlende terrorister, der truer med at overtage dette land. Åbningen er allerede skabt.

LaRouches borgerbevægelse i Mexico, MOCILA, sendte et åbent brev til den mexicanske præsident Andrés Manuel López Obrador (AMLO) den 25. oktober 2019. Skrivelsen var en opfølgning på

narkotikakartellernes nærmest militære overtagelse af byen Culiacan den 17. oktober. Med titlen: "Fire foranstaltninger til at besejre A/S Narkotikas overtagelse af Mexico" hedder det i det åbne brev fra MOCILA:

"Det er ofte tilfældet i historien, at kræfter der fører en ond politik bliver blændet af deres eget hybris og tror, at de kan påtvinge hele nationer deres vilje med rå vold og terrortaktik. Men selve deres arrogance blotter deres egen akilleshæl og kan føre til deres undergang forårsaget af deres tiltænkte ofre, hvis sidstnævnte går til kraftigt modangreb på den udsatte svage flanke.

"Sidste uges magtdemonstration af A/S Narkotika, det internationale narkotikakartel, styret af bankerne i City of London og Wall Street, omkring Ovidio Guzmán-sagen, udgør netop en sådan mulighed.

"I den samme ånd som vi udsendte et 'Åbent brev til AMLO' tilbage i september 2018, inden De tiltrådte, opfordrer LaRouche-bevægelsen i dag – baseret på afdøde Lyndon LaRouches anerkendte anseelse i disse anliggender – indtrængende om at vedtage fire konkrete foranstaltninger, der vil fratage A/S Narkotikas taktiske sejr i Ovidio Guzmán-sagen og vende den til deres strategiske nederlag".

"1) Afsæt omgående Deres indenrigsminister, Olga Sánchez Cordero, som er en ledende talsmand for A/S Narkotikas politik for narkotikalegalisering, og en trojansk hest i Deres regering.

"2) Fortsæt indædt den offensive politik De allerede har indledt, for samarbejde med Trump-administrationen om at fastfryse eller hermetisk forsegle grænsen mellem USA og Mexico, både mod våbenstrømmene sydpå og narkotikastrømmene nordpå, ved anvendelse af avancerede teknologier, herunder opsporing med laser, MR, røntgenstråler og mere. Dette er en vigtig del af LaRouches mangeårige plan mod narkotika [se

Dennis Small, "LaRouche-planen for at 'hermetisk forsegle' grænsen mod narkotikatrafik," EIR, 29. marts, 2019].

"3) Udvidelse af sådan et internationalt samarbejde, ved at forhandle en aftale med Kina om at samarbejde 100% for at stoppe indstrømningen af fentanyl til Mexico, og især i staten Sinaloa, hvorfra det i stigende grad skæres ned til lavere koncentrationer for videreforsendelse til USA. Dette vil skabe et effektivt trepartssamarbejde mellem Mexico, Kina og USA, da Kina og USA allerede har nået en betydelig bilateral aftale om at stoppe fentanylens plage.

"4) Foreslå yderligere trepartssamarbejde mellem Mexico, Kina og USA, for at bringe afgørende infrastruktur og andre udviklingsprojekter til Mexico og Mellemamerika i forbindelse med Bælte- og Vejinitiativet (BVI), som nu omfatter 157 nationer i hele verden. Kun ved at stille sådanne muligheder for produktiv beskæftigelse for regionens ungdom til rådighed, kan de frigøres fra slaveri af narkotikahandelen og dens terroristbander, og fra det desperate behov for at migrere til USA for at sikre basal overlevelse for sig selv og deres familier.

"Et sådant globalt paradigmeskifte hen imod BVI ville også medføre en gældssanering af hele det bankerotte transatlantiske finanssystem, som er drivkraften bag den internationale narkotikahandel, og som under alle omstændigheder er på vej mod en sprængning af dets 1,5 billiarder \$ store spekulationsboble, der får 2008-krisen til at ligne en skovtur til sammenligning.

"cc: Præsident Donald Trump; Det Hvide Hus; Washington, D.C."

I en dyb krise er et nyt paradigme netop så tæt på

Den 21. oktober (EIRNS) – Den aktuelle globale krise er mere end faren, slemt nok i sig selv, for at “regimeskifte-krige” spreder sig til verdenskrig; den rækker udover krigspartiets forsøg på at fjerne USA’s præsident Donald Trump, fordi han ønsker fred og strategisk samarbejde især med Rusland – i særdeleshed i Mellemøsten.

Dette spørgsmål er bestemt afgørende. Vi ønsker alle instinktivt en harmonisk verden, hvor nationer søger fred og gensidig forbedring, i det mindste for at løse den vigtigste krise som denne. Og når vi ser krigspartier, der er blevet grebet af britiske geopolitiske tvangstanker om at gå i krig – eller ungdommen der er opvokset med voldelige kampe og anarkistiske opgør som “sjov og spil” – er det et smertefuldt billede af den menneskelige art.

Men vi ønsker meget mere: At hæve levestandarden for nationerne op over fattigdom og til videnskabeligt fremgang, og hæve de unges produktive evner til at overgå deres forældres og bedsteforældres begrænsninger.

Under denne krise ligger der under alle omstændigheder en finansiel og økonomisk krise. Den har spredt sig fra ti års pengetrykning og massiv spekulation, der producerer ufattelige niveauer af gæld og ulighed – centreret i gigantiske megabankers i London, Wall Street og Frankfurt, men berører enhver nation i verden. Helga Zepp-LaRouche, leder af Schiller Instituttet, fortalte os i dag, at det der driver den strategiske krise – inklusive det voldsomme angreb for at fjerne en amerikansk præsident, der ikke ønsker krigskonfrontationer med andre atommagter – er, at det finansielle etablissement ved, at dets system nu styrer mod afgrunden. De vil ikke tillade en præsident Trump, der i den

kommende dybe finansielle og økonomiske krise "måske kunne gøre hvad som helst", måske endda gør det som kandidat Trump opfordrede til: "Sprænge den gigantiske boble på Wall Street.

"Han ville måske endda indføre Lyndon LaRouches politik, LaRouches berømte "Fire love", der starter med Glass/Steagall-loven for at punktere den gigantiske boble, og derefter en "hamiltonisk" nationalbank til finansiering af ny højteknologisk infrastruktur; udforskning af hele solsystemet; gennembrud til fusionskraft.

Muligheden skræmmer Wall Street såvel som det magtbegærlige krigsparti; og selvom Trump må forsvares, giver det ingen mening at vente og se om han vil antænde disse nye økonomiske motorer. Vi er nødsagede til selv at handle for LaRouches renset, og endog for at tvinge hans "fire love" ind i den forstyrrede og manipulerede kongres.

LaRouche foreslog "Fire Magts"-samarbejdet med USA, Kina, Indien og Rusland om denne politik for at få den hurtigere gennemført og spredt, gennem eksport af kapitalgoder, til udviklingslande. Han og Helga LaRouche fremlagde det centrale udgangspunkt for 30 år siden, korridorer for ny jernbanetransport, strøm og kommunikation ud over hele Eurasien, Mellemøsten og Afrika. Dette er nu Kinas Bælte- og Vejinitiativ.

Kina fremskynder i år – i lyset af den voksende globale økonomiske krise og endog massive protester mod nedskæringer i mange lande på samme tid – atter sine vedvarende investeringer i ny infrastruktur, som indbringer højere produktivitet og forhindrer recession.

Men der er meget mere end infrastruktur i LaRouches politik. Det er "Apollo"-missioner for at vende tilbage og bebo Månen og rejse til Mars og videre; lynprogrammer for fusionskraft, laser- og plasmateknologier; lyse Afrika op med atomkraft, som Ruslands præsident siger, at det har til hensigt at gøre;

bringe de væbnede styrker hjem fra områderne med "endeløse krige".

Et nyt og bedre paradigme kunne være inden for rækkevidde, der hvor Lyndon LaRouche udformede det i sit lange og meget kreative liv.

Hvad der venter, efter en rigsretssag mod Trump: Dyb recession, finanskrak og en ny grøn aftale.

Den 16. oktober (EIRNS) – Hvis amerikanere kræver, at de grundlæggende principper i Lyndon LaRouches økonomiske love iværksættes nu – fra en Glass/Steagall-lov for at opløse Wall Street, til lynprogrammer inden for rumforskning og udvikling af fusionskraft – kan vi styre uden om den dybe recession og det truende finansielle krak.

Uden dette, sker det nu. Den internationale Valutafond har netop udsendt en meget stærk advarsel: 40% af samtlige selskabers gæld er klar til at eksplodere på Wall Street og i Londons banker, så snart vi rammer den økonomiske recession – hvilket de påpegede, at hele verdensøkonomien er på vej imod. Den amerikanske centralbank har forsøgt at stoppe en "likviditetskrise" i banksystemet, ved at pumpe 50-100 milliarder dollars af kortfristede lån ind i de store banker, hver morgen i en måned. Wall Street kræver fortsat mere og mere; der er store problemer der, og de afdelinger af

bankerne, som specialiserer sig i spekulationer, må omgående opdeles, så udlånsbankerne kan beskyttes. Dette kræver, at Glass/Steagall-loven bringes tilbage.

Vi har brug for en langt større vækst i produktiviteten, kredit til nye infrastrukturprojekter der kommer fra en nationalbank, en mission til Månen og Mars for at fremme økonomien. Vi kan vende tilbage til hastig teknologisk vækst og videnskabeligt fremskridt. Lyndon LaRouche formulerede denne politik som grundlaget for USA's samarbejde med andre højteknologiske, rumfarende nationer: ja, Kina, Rusland og Indien.

USA går fortsat ind for industriel udvikling og teknologiske fremskridt, fordi Donald Trump er dets præsident. Alle fortalere for en rigsretssag, alle hans fjender, vil nu have den såkaldte Nye grønne Aftale: at bruge milliarder af dollars på tilbagestående energiteknologier, nedlægge industrien, slå mennesker ihjel for at "redde planeten". Medierne bag en rigsretssagsproces ledes af de britiske og amerikanske efterretningstjenesters krigspartier – de bruger den "Nye grønne Aftale" som et våben mod Rusland og Kina, såvel som mod Trump. De grønne milliardærer, som Michael Bloomberg og George Soros, ønsker at se den menneskelige befolkning reduceret. Enhver demokrat, praktisk talt enhver europæer eller embedsmand i FN, der taler om "infrastrukturudgifter", hentyder til den jammerlige Nye grønne Aftale.

Præsident Trump er ikke blot, som han sagde, "alene" om at ville afslutte krigene i Mellemøsten og Afghanistan; han står også i vejen for de vilde antiindustrielle tiltag i "klimaændringernes" navn. På den måde udtrykte han sandheden, da han tweetede i dag: "Vores rekordstærke økonomi ville bryde sammen, ligesom i 1929, hvis nogen af disse klovner blev præsident!"

Hvis vi tillader at rigsretssagen lykkes, vil det koste os alle meget dyrt. Forstå LaRouches fire love og hans foreslåede

Nye Bretton Woods-kreditsystem, måden at samarbejde på med disse andre rum- og videnskabelige magter. Vi kan gå udover alt hvad menneskeheden hidtil har været i stand til at udrette; og rigsretssags-kuppet vil blive besejret.

For en økonomisk renæssance for menneskeheden og renselse af Lyndon LaRouches navn.

Erklæring fra Schiller Instituttet formand, Helga Zepp-LaRouche, vedrørende de internationale aktionsdage 10.-15. oktober 2019

Forestil jer: Verdens ende indtræffer, men der møder ingen op! Forestil jer at teenager-klimaidolet Greta Thunberg, og alle central- og investeringsbankfolkene, hedgefonde og spekulanter, der er euforiske over den angivelige vished for at planeten vil koge over inden for 18 måneder (ifølge Prince Charles) – mens sidstnævnte er ekstatiske over astronomiske profitter, som de tror kan opnås ved "grønne finanser". Men så, ikke desto mindre, fortsætter verden – trods forskellige udsving i klimaet – simpelthen med at eksistere!

Denne variation af fredsbevægelsens gamle slogan: "Antag at der er krig, men at der ikke kommer nogen", er nyttig for at understrege den pointe, at en ideologi kun indvirker på virkeligheden, hvis størstedelen af befolkningen tror på den.

Der er ingen klimakrise. Klimadata for de sidste 500 millioner år viser, at Jordens klima har varieret kontinuerligt med en konstant vekslen mellem varme og kolde perioder. (Den sidste af disse kolde perioder sluttede først i 1850 med den 'Lille Istid'.) Dagens klimaalarmister kan ikke basere sig på videnskabeligt beviselige fakta, men bruger klimamodeller, hvis forudsigelser allerede har vist sig at være overdrevne. Fejlen i disse modeller understreger det faktum, at klimaet er en meget kompleks størrelse, som straks må bringes tilbage på et videnskabeligt grundlag. Mens menneskeskabte aktiviteter har en begrænset effekt på klimaet, er det som IPCC gør – nemlig at ignorere den dybe indvirkning af processer i solen og i vores galakse – højdepunktet af videnskabelig inkompetence!

Dæmoniseringen af CO₂ og det resulterende mål om af-karbonisering af verdensøkonomien er lige så rationelt som at brænde hekse på bålet som et middel mod sygdom. CO₂ er ikke et forurenende stof, men er en uundværlig betingelse for livet på jorden, og især for trivslens af planter og landbrug som grundlag for menneskets eksistens. Den virkelige krisesituation er af-karboniseringen af den globale økonomi, hvilket den finansielle sektor presser på med, og som vil føre til et sammenbrud af de industrialiserede lande, ødelæggelse af udviklingslandene og massiv, global befolkningsreduktion – dvs. folkedrab.

Klimahysteriet, der er iscenesat af den finansielle sektor og de etablerede medier, er den største propagandistiske manipulation af befolkningen nogensinde; en manipulation der har fungeret så effektivt, at den nazistiske propagandamester Josef Goebbels ville have opgivet sit job på grund af sin relative fiasko i forhold hertil. Det egentlige spørgsmål der står på spil er ganske anderledes: Det neoliberale finanssystem er absolut færdigt. Årsagerne til nedbruddet i 2008 er langt fra blevet løst, men er i stedet blevet forstørret gennem elleve år med kvantitative lempelser, og

renter der er sat til nul eller endda under. Hvilke planer har det finansielle oligarki? Ifølge et papir, der for nylig blev fremlagt af BlackRock på Jackson Holes årlige bankmøde, skulle centralbankerne gennemføre et "regimeskifte", hvor centralbanker, der forbliver "uafhængige", udsteder store mængder penge og giver dem direkte til regeringer, som kun vil bruge dem i henhold til centralbankernes direktiver. Det er samme princip, som Hitlers finansminister Hjalmar Schacht brugte til at finansiere den militære opbygning på det tidspunkt – men denne gang skal alle de penge der er skabt bruges til at gøre verdensøkonomien "grøn".

For de fleste mennesker der er indfanget af den neoliberale ideologi, iscenesat af de etablerede medier, er det meget svært at forestille sig, at hele grundlaget for dette system er forkert. Men denne ideologi involverer ikke kun det "regimeskifte", der er planlagt af centralbankfolkene, men også et "regimeskifte" mod den amerikanske præsident Donald Trump, såvel som imod Rusland og Kina, som det ses i "farverevolutionen", der nu bliver anstiftet i Hongkong. Og det inkluderer også ideen om, at det er helt normalt, at et lille lag af rige mennesker bliver stadig rigere, mens flertallet bliver stadig fattigere; at Afrika skal forblive underudviklet for evigt; at hvert menneske under alle omstændigheder er en parasit, der forurener miljøet; og at grænserne for vækst er nået. Og lad os ikke glemme de liberale ideer om, at "alting går an," og at enhver mening er lige så god som enhver anden.

Men set ud fra universets love og menneskehedens evolution, som de er bestemmende for, er disse aksiomer lige så forkerte som de fleste af antagelserne fra middelalderen, såsom skolastik, hekseri eller flagellantisme.

Hvis vi skal slippe ud af den nuværende voksende krise, hvor alt ser ud til at løbe ud af kontrol, er vi nødt til at ændre hele vores tankegang. Vi er nødt til at finde et referencepunkt, hvorfra vi kan vurdere alle vores antagelser

om menneskeheden og universet vi bebor, og undersøge deres gyldighed. Dette referencepunkt er rumforskning og rumfart.

Bemandet rumfart er det sejrende bevis for, at Leibniz havde ret i at hævde, at vi lever i den bedste af alle verdener. Naturligvis ikke i den forstand, som den kyniske Voltaire – på sin vis den tids Sir David Attenborough – angreb Leibniz' optimistiske billede af mennesket, men i den forstand at det viser, at menneskeheden er den eneste (hidtil kendte) kreative art, der gennem opdagelsen af stadigt nye principper for det fysiske univers kan skabe grundlaget for at overvinde alle grænser.

Som Lyndon LaRouche demonstrerede i sin banebrydende bog 'Der er ingen grænser for vækst', (PDF) og i hele sit livs arbejde, er det de originale opdagelser af stadigt mere komplekse eksperimentelt beviselige principper for universet, der giver grundlaget for helt nye økonomiske platforme, som kan skabe midlerne til at opretholde bedre brødfødte, længere levende og bedre uddannede mennesker. På den måde er vækstbegrebet ikke så simpelt som nogle fjolser, såsom Malthus, forestiller sig; fjolser, der tænker i baner af en kausal verden indskrænket af en euklidisk aritmetik eller geometrisk multiplikation; men snarere svarende til en mangfoldigt forbundet riemannsk manifold, der udfolder sig til højere ordener, der ikke kan forstås med udgangspunkt i de lavere. Kreativ fornuft kan, som det mest udviklede element i universet, skabe nye singulariteter, der igen kan øge graden af menneskelig effektivitet i universet ud over alle grænser.

De bedste eksempler på dette er den forventede beherskelse af termonuklear fusion – hvor mennesket efterligner fusionsprocessen i Solen og derved producerer ubegrænsede mængder af energi og reserver af råmaterialer – og bekræftelsen af Albert Einsteins generelle relativitetsteori, som det for nyligt blev gjort med bekræftelsen af gravitationsbølger og billedoptagelser af sorte huller; sorte huller, som befinder sig i centrum af hver af de to billioner

galakser, som Hubble-teleskopet indtil videre har været i stand til at opdage.

Den nye måde at tænke på må afvise bankfolks pseudo-religioner, etablerede medier og klima-apostle, og erstatte dem med en videnskabelig debat om eksperimentelt beviselige fakta. Artemis-programmet, der er vedtaget af præsident Trump, og som vil bringe folk tilbage til Månen i 2024 og etablere en permanent station i 2028, er lovende i så henseende, og ligeledes rumprogrammerne i Kina, Indien, Rusland og Det Europæiske Rumfartsagentur. I øvrigt viser Kinas enestående økonomiske succes og dynamikken i 'Den Nye Silkevej', at fokuseringen på videnskabelig innovation er mere gavnligt for de involverede lande end det neoliberale systems fokusering på profit.

Hvis det er muligt at bringe Europa og USA ind i et samarbejde med det kinesiske Bælte- og Vejinitiativ og, for USA's vedkommende, i et samarbejde med Kina om rumfart, vil menneskeheden ikke befinde sig på randen af en klima-apokalypse, men snarere i begyndelsen af en ny æra, hvor menneskets iboende evne til fornuft frit kan udvikle sig, og vi i en vis forstand kan overgå til voksenlivet for vores art. Vi vil udforme en mere menneskelig tidsalder, og demonstrere at denne verden faktisk er den bedste af alle mulige verdener, fordi der potentielt findes et geni i ethvert menneske, og graderne af frihed i udviklingen af vores art vil stige uden begrænsning til i et omfang, hvor flere [og flere] mennesker kan realisere dette potentiale i sig selv.

Det uomgængelige skridt for at opnå denne nye tankegang er den fuldstændige renselse af Lyndon LaRouche, der blev forfulgt og fængslet i 1980'erne og 1990'erne af det Britiske Imperiums onde og desperate storinkvisitorer i deres forsøg på at blokere adgangen til hans ideer.

Vi har brug for de dristige og optimistiske visioner af tænkere som Leibniz, Schiller, Einstein, Krafft Ehrlicke og

Lyndon LaRouche, fordi den kulturelle pessimisme fra Malthus, Nietzsche og Spengler fører til fascisme og krig, mens positive ideer om menneskeheden fører til nye renæssancer og blomstrende perioder i historien. Det er op til os alle, hvilken retning vi tager!

Systemet kollapser: Dette er årsagen til optimisme!

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 11. oktober 2019

Zepp-LaRouche indledte med at drøfte, hvad hun beskrev som den historiske pressekonference med præsident Trump den 9. oktober, hvor han gjorde det klart, at han havde til hensigt at vende de sidste 50 års geopolitiske krige. Under henvisning til præsident Eisenhowers identifikation af det "militære industrielle kompleks" som årsagen til krig, afsluttede Trump med en bevægende personlig erklæring, idet han identificerede omkostningerne ved disse krige, hvad angår de amerikanske tab af menneskeliv, samt de millioner der går tabt på den anden side i krigene.

Hun vendte flere gange tilbage til vigtigheden af to ting: For det første, præsident Trump må nu samarbejde med Rusland gennem Astana-processen og inddrage Kina, for at afslutte krigene via reel økonomisk udvikling; for det andet, at vejledningen til denne udviklingsproces må være Lyndon

LaRouches liv, hvis renselse er den nødvendige ingrediens for at få det til at fungere.

LaRouches stemme er desuden vigtig, da det økonomiske sammenbrud er i gang, og det er hans videnskabelige metode, nedfældet i hans Fire Love, som er nødvendige for at forhindre sammenbruddet i at udløse global elendighed. Vi må direkte tage fat på den panik og kulturpessimisme, som dominerer befolkningen – nu er tiden inde til, at vores optimistiske synspunkt, baseret på en forståelse af menneskets sande, kreative natur, former diskussionen.

Tak fordi I følger vores arbejde i et så spændende historisk øjeblik. Der står meget på spil for menneskehedens fremtid, og vi gør en forskel.

Den Verden som vi mener at kende er ved at gå i opløsning

Den 9.oktober (EIRNS) –Hvis det næsten dagligt ser ud som om, at endnu en institution, der syntes at være uforgængelig, kolliderer for øjnene af én, er det ikke blot en forestilling man har. I de seneste år har vi været vidne til, at medievirksomhederne giver afkald på enhver form for forestilling om at have forbindelse med virkeligheden. Fremkomsten af økofascistiske organisationer, der kræver ødelæggelse af det industrielle samfund samt affolkning, forsøger at ødelægge selve idéen om menneskelig fremgang – bemærk, at mange folk smilede og nikkede, da det misbrugte

barn Greta Thunberg bad Verden om at opgive "eventyrene om evig økonomisk vækst." Vatikanet, der af sine venner og dets fjender bestemt betragtes som en permanent institution, er rystet i sin grundvold under vægten af sexskandaler, en omfattende mangel på præster, og nu, en pave, der åbent sponsorerer sataniske politikker, herunder en nu igangværende synode, hvor præster og biskopper fejrer hedenske dyder og støtter økofascisme og affolkning. Så er der Wall Street, som nu har fået oprettet en livline til den Føderale Centralbanks pengetrykkerier, og som muligvis ikke – tilligemed med City of London – overlever det indeværende år. For ikke at nævne det britiske parlamentariske system, som splitter sig selv ad i forsøget på at forhindre gennemførelsen af det britiske folks vilje til at forlade EU og genvinde national suverænitet.

Tilføj til denne række af kollapsende institutioner Kongressen i USA. Som præsidentens rådgiver Pat Cipollone tydeligt demonstrerer i et brev, der i går blev leveret til de demokratiske ledere i Repræsentanternes Hus – "Folkets Hus" – er denne centrale institution i det amerikanske system blevet omdannet til et 'Star Chamber' i traditionen af den britiske ret nedsat af 'The Crown', hvor der helt kan dispenseres for loven for i stedet at følge de royale luner. Hvad værre er: "Lord" Schiff har forvandlet Repræsentanternes Hus til et agentur for en totalt korrupt afdeling af efterretningstjenesten, der har samarbejdet med britiske, australske og italienske regeringsagenter, samt den nynazistiske ledelse af Ukraines tidligere regering (hjulpet til magten af Obama-administrationen) i et forsøg på at vælte USA's præsident – hvilket vil sige forræderi.

Cipollone skriver, at Demokraterne i Repræsentanternes Hus har: "nægtet præsidenten retten til at krydsforhøre vidner, at indkalde vidner, at modtage udskrifter af vidnesbyrd, at have adgang til beviser, at have tilgang til rådgivning og mange andre grundlæggende rettigheder garanteret for alle amerikanere. De har ført deres sag i hemmelighed. De har

krænket borgerlige frihedsrettigheder og adskillelsen af magten ved at true embedsmænd i den udøvende gren af regeringen, og hævder, at de vil forsøge at straffe dem, der udøver grundlæggende forfatningsmæssige rettigheder og beføjelser. Alt dette er i strid med forfatningen, retsstatsprincippet og alle tidligere fortilfælde. Aldrig før i vores historie har Repræsentanternes Hus – under kontrol af begge politiske partier – ført det amerikanske folk ned ad den farlige vej, som de nu synes fast besluttet på at forfølge.”

Præsidenten nægter med rette at deltage i dette kriminelle foretagende, mens rigsadvokatens nu udvidede undersøgelse af kupforsøget, der er kendt som “Russiagate”, og nu den falske rigsretssag, snart vil stille disse ‘Star Chamber’ dommeraspiranter for retten for deres meget reelle forbrydelser.

LaRouchePAC og EIR har dokumenteret disse kriminelle handlinger fra begyndelsen og påvist, at de samme kræfter, endda mange af de samme personer, stod bag retsforfølgelsen af Lyndon LaRouche i 1980’erne – og grundlæggende af de samme årsager. Hans posthume frikendelse i dag ville sprænge de illusioner, der har underlagt den amerikanske befolkning informationskrigen igennem de sidste 35 år. Anmod præsidenten om at rense LaRouches navn.

**Alt imens psykotiske
'regimeskiftere' går amok,
breder der sig**

en verdensomspændende revolutionær ånd

Den 6. oktober (EIRNS) – Idet hun skelnede skarpt mellem handlinger begået af de skøre centralbankfolk, og så de økofascister og regimeskiftere, som de har finansieret og sluppet løs, talte Helga Zepp-LaRouche i dag under Schiller Instituttets webcast om ånden i den revolutionære optimisme, der fejer over kloden. Bestræbelserne på at vælte Trump, sagde hun, kan meget vel give bagslag, da justitsminister Barr og rigsadvokat Durham fortsætter efterforskningen af kuppet med møder i Storbritannien og Italien for at afdække den reelle udenlandske indblanding i det amerikanske valg i 2016 – hvilket Rusland ikke stod bag!

Samtidig vil forsøget på at anvende de terroristiske voldsomheder fra “et virulent og højtråbende mindretal” i Hong Kong til at udløse et regimeskifte i Kina ikke lykkes, da langt de fleste kinesere er optimistiske med hensyn til deres fremtid, hævdede hun. Indgriben fra den britiske guvernør i Hong Kong, Chris Patten, der opfordrer “folket” til at danne en alternativ regering i Hong Kong, gør det klart, hvilken rolle det britiske imperium spiller i forbindelse med kupforsøget. Kineserne, foreslog hun, skulle kræve en fuld undersøgelse af Londons kriminelle rolle i at støtte den voldelige ‘Jacobiner-pøbel’, der forsøger at ødelægge Hong Kong og Kina.

I kontrast hertil talte Zepp-LaRouche om Schiller Instituttets konference i New York den 5. oktober, der fandt sted som en del af fejringen af den internationale ‘Måne-Observation’, hvor hun og andre talere talte om det nye fremkommende paradigme, med temaet “Menneskeheden som en galaktisk art: Det nødvendige alternativ til krig.” Hun opfordrede tilhørerne til at lade sig smitte med den “sunde sygdom, månefeberen”. “Stil jer ikke ud på sidelinjen,” sagde hun. Den optimisme, der er

nødvendig for at vinde, kommer af at bevæge sig ind i "de nye grænseegne for viden."

Talerrækken inkluderede en Andrea Jones, international direktør for NASAs 'International Observe the Moon Night' den 5. oktober; Dr. Xing Jijun, den videnskabelig rådgiver ved Kinas mission i New York; et bevægende tilsagn om støtte fra den russiske ambassadør i U.S.A. Anatoly Antonov, med historien om det amerikansk-russiske samarbejde i rummet; Medlemmer af Schiller Instituttets videnskabelige team Ben Deniston og Jason Ross; NASA-stipendiat Aaron Olson, der forsker i helium-3 minedrift på Månen; og Joseph Foster, en signalspecialist om emnet: "Fra Diana-projektet til Projekt Artemis." Den fulde konferencevideo er lagt ud på Schiller Instituttets website.

Læsere af nærværende 'EIR Daily Alert' bør ikke gå glip af at se den dejlige "Jonathan Swift-agtige" – intervention af en repræsentant fra LaRouchePAC på et [såkaldt] 'town hall meeting' med Rep. Alexandria Ocasio-Cortez, den dumme, førende "Green New Deal" -proponent i Repræsentanternes hus. Det har bogstaveligt talt haft millioner af seere over hele verden. Kvinden fra LaRouchePAC optrådte lige nøjagtigt som en forstyrret øko-fascist, og sagde, at det ikke var nok at stoppe kulbrinter, at der ganske enkelt var for mange mennesker, og at selv bombing af Rusland ikke ville være tilstrækkeligt, fordi alle udsender CO₂ – så vi må spise babyer for at stoppe klima-katastrofen! AOC's respons er uvurderlig.

Link til <https://www.c-span.org/video/?c4820884/eat-babies>

Et faseskifte ryster Verden – nu er det LaRouche-tid

Den 1. oktober (EIRNS) –Den 1. oktober markerer 70-årsdagen for oprettelsen af Folkerepublikken Kina. Beijing var scenen for en ekstraordinær festligholdelse med over en million mennesker til stede for at ære den mest spektakulære transformation af en nation i historien. Enkle statistikker viser transformationen – mellem 1949 og i dag er den forventede levealder steget fra 35 til 77 år, spædbørnsdødeligheden faldet fra næsten 250 pr. 1000 – en fjerdedel af alle fødte – til mindre end 10, og analfabetismen er faldet fra 80% til under 1% , hos alle undtagen de ældre.

Og alligevel ignorerer det vestlige etablisement denne forbløffende præstation for i stedet vidt og bredt at 'broadcaste' den voldelige farverevolution, som de selv har finansieret og sat i gang i Hong Kong. I dag satte pøbelen ild til, lukkede ned for og skamferede flere undergrundsstationer og regeringsbygninger, kastede Molotov-cocktails mod politiet og "lykkedes" til sidst med at få "blod på skjorten", som de ønskede, da en maskeret ung, der svingede et jernrør mod en politimand, blev skudt, og befinder sig i kritisk stand i skrivende stund. Hensigten er et regimeskifte i Beijing, idet man prøver at sælge løggen om et umenneskeligt diktatur, der undertrykker sit folk.

Amerikanere, der falder for denne linje i pressen, må reflektere over det faktum, at de samme mennesker, fra både det neokonservative-"højre" og neoliberale "venstre", der driver denne regimeskifte-operation mod Kina under det falske råb om "demokrati", er nøjagtigt de samme mennesker, der kører regimeskifte-operationen mod De Forenede Stater, og hektisk forsøger at få præsident Donald Trump fjernet fra embedet, før det forestående økonomiske sammenbrud rammer det vestlige finansielle system. Begge operationer drives fra London. De

liberale medier, der falbyder løgnene bag rigsretssagen mod præsident Trump, priste i dag åbent den krigsførende John Bolton for hans angreb på Trump for ikke at starte en krig mod Nordkorea, snarere end at forhandle om en fredelig afvikling af atomvåbnene. Sandelig nogle underlige sengekammerater, men ingen overraskelse for dem, der forstår det britiske imperiums 'gang-countergang'-metodik, som længe har været udstillet på EIR's sider.

Det amerikanske folk lugter denne lunte. En faseændring fejer gennem den amerikanske psyke, en forandring, som LaRouche-organisatorerne genkender og mobiliserer over hele landet. Processen med rigsretssag er en panikindsats for at forhindre Trump og hans justitsminister William Barr i at afsløre det forræderiske kupforsøg, der ledes af Obama-administrationen og dets korrupte efterretningsteam, dirigeret af Christopher Steele og hans overordnede i Storbritanniens MI6 og GCHQ (General Communication Head Quarter er den britiske pendant til NSA i USA, red.). Mandag aften identificerede senator Lindsey Graham denne britiske fjende – "Hvis man er bekymret over, at udenlandske mennesker er involveret i vores valg," sagde Graham, "burde man bekymre sig om, at Christopher Steele er ansat af det Demokratiske Parti."

Det amerikanske folk vil heller ikke købe den idé, der tilbydes af den patetiske Greta Thunberg og hendes økofascistiske sponsorer. Hvad de muligvis ikke forstår helt så godt, er, at dette klimahysteri drives af City of London og deres agenter på Wall Street. I dag oprettede Bank for International Settlements (BIS), 'centralbankernes centralbank', et 'initiativ for grønne obligationer' for at facilitere "forgrønnelsen af finanssystemet", der er sat i gang under ledelse af chefen for Bank of England Mark Carney. Basis for "risikostyring" under denne monstrøse ordning er ikke levedygtigheden af et industri- eller landbrugsprojekt, men hvor meget CO2 der genereres af investeringen. Med andre ord skal investeringer i stort set ethvert moderne industri

eller landbrugsprojekt således straffes, – at de helt skæres væk.

Trump har forpligtet sig til internationalt samarbejde i regi af Månen-Mars missionen. Ligesom Kina, Rusland, Indien og de fleste af udviklingslandene har han ikke til hensigt at begå økonomisk selvmord ved at bremse udvikling af fossilt brændstof. I denne uge sendte han chefen for Det Hvide Hus' Kontor for 'National Drug Control Policy' til Kina, hvor de to nationer blev enige om at et tæt samarbejde om at bekæmpe fentanyl-krisen og anden narkotikahandel. Denne form for internationalt samarbejde, der er baseret på ægte videnskab, reelle fremskridt og befolkningens reelle fysiske og mentale sundhed, er faktisk midlerne til at besejre det britiske imperiums planer om folkedrab. Imperiet er bange for at Trump – når boblen brister, hvilket er nært forestående – vil vedtage det fulde LaRouche-program for at gendanne et system efter Hamiltons principper og forene verden i ånden af 'Den Nye Silkevej'. Vi må sikre os, at deres frygt går i opfyldelse.

'Et utroligt historisk øjeblik: Vi må ændre dagsordenen fuldstændig!'
Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga

Zepp-Larouche den 25. september 2019

Den 25. september (EIRNS) – Ovenstående ord blev udtalt af Helga Zepp-LaRouche i dag i hendes strategiske webcast for Schiller Instituttet. Overvej de historisk virkelig skelsættende begivenheder fra de sidste 48 timer.

- I den anden uge med den amerikanske centralbanks tiltag for at afværge et sammenbrud i banksystemet, blev yderligere 180 milliarder dollars pumpet ind i systemet, hvilket bragte det samlede beløb op på over 500 milliarder dollars med fortsatte opfordringer til at frigive nye kvantitative lempelser (QE), inden hele det vestlige banksystem kolliderer. Konkurser brød ud over hele Europa, delvis på grund af kreditstramningen af realøkonomien, hvilket efterlod over 22.000 nye arbejdsløse.
- På klimatopmødet i New York, scenen for det mishandlede og forvirrede barn, Greta Thunberg, der af hendes kontrollører blev drevet til et næsten psykiatrisk sammenbrud, mens hun skvaldrede op om dommedag, holdt den faktiske kontrollør af den massive klimasvindel, Mark Carney, chef for Bank of England, hovedtalen ved klimabegivenheden. Alt imens dette arrangement er beregnet på at skabe en ny "grøn" boble til at oppebære den massive derivatboble, er den også beregnet på at skabe en begrundelse, og måske endda love for at forhindre udlån til alt hvad der producerer kulstof – dvs. stort set al industri, transport, byggeri og landbrug i verden. Som det fremgår af den netop offentliggjorte EIR-rapports overskrift: "'CO2-reduktion' er en masseorderisk politik udtænkt af Wall Street og City of London."
- I USA står det forrykte Demokratiske Parti over for den

snarlige afsløring af Obama-regeringens kriminelle samarbejde med britiske og ukrainske efterretningsnetværk i deres bestræbelser på at vælte USA's præsident, samt fiaskoen i deres "Russiagate"-svindelnummer og deres "racistiske" beskyldninger for at afsætte Trump. Demokraterne bekendtgjorde en offentlig undersøgelse for at indlede en rigsretssag, baseret på Trumps helt normale samarbejde med præsident Volodymyr Zelenskij's nye ukrainske regering. Zelenskij kom til magten på et løfte om at udrydde korruptionen i det nynazistisk tilpassede Poroshenko-regime, som var kommet til magten gennem et kup i 2014, der blev styret af de samme kredse i Obamas regering, der nu er ivrige for at stoppe Trump.

- I Storbritannien, hvor en krise nu sammenlignes med den engelske borgerkrig i det 17. århundrede, tilranede den nyligt indrettede Højesteret (oprettet af Tony Blair) sig magten fra premierministeren, for at omgøre hans ophævelse af Parlamentet, mens Parlamentet for nylig også bemægtigede sig premierministerens magt ved at presse et lovforslag igennem for at forhindre Brexit. Nu ønsker Boris Johnson et parlamentsvalg, for at "give vælgerne mulighed for at bestemme", men oppositionen blokerer for et valg i den overbevisning (næsten helt sikkert rigtigt), at de ville lide et alvorligt nederlag.

Sagen er, som fru Zepp-LaRouche påpeger, at ingen af disse kriser eller den ekstreme fare for krig mellem atomvåbenmagterne, som menneskeheden nu står overfor, kan løses hvor for sig. Det er et sandhedens øjeblik for menneskeheden, hvor Lyndon LaRouches levned må anerkendes gennem hans renselse af præsident Donald Trump, og hans politik må gennemføres, som de virkelig revolutionerende ændringer de udgør. Systemet kan ikke repareres, det kan kun udskiftes. Donald Trumps fjender er de samme fjender, der fængslede Lyndon LaRouche, men som nu står afslørede med deres

forræderiske hensigter. William Weld, den amerikanske advokat der overvågede retsforfølgningen af LaRouche og hans medarbejdere, forsøger nu at indlede en kampagne mod Trump i de republikanske primærvalg – og i denne uge erklærede han Trump skyldig i forræderi og opfordrede til hans henrettelse.

Helga Zepp-LaRouche sagde i sit webcast i dag: “Dette er bare helt ude på overdrevet, og folk bør forstå nøjagtig hvem William Weld er. Han var den amerikanske statsanklager i Boston, der var anstifteren i hele sagen mod min afdøde mand, Lyndon LaRouche. Han var gerningsmanden for, hvad Ramsey Clark korrekt kaldte den største uretfærdighed i amerikansk historie. Og han er nu den samme person bag forsøget på at fjerne Trump fra embedet, på den ene eller anden måde”.

Jeg tror, at alt dette kan give bagslag,” fortsatte hun, “og det fremhæver nødvendigheden af virkelig at gå efter Lyndon LaRouche renselse, fordi denne sag vil give bagslag. Dette kan potentielt bringe hele sandheden frem om, hvad der er foregået i amerikansk politik i de seneste mange årtier. Og jeg kan kun fortælle folk, at dette kommer til at bringe sandheden frem om, hvad der skete, og du burde være indstillet på det og hjælpe os med at få denne sandhed ud.”

**LaRouche advarede om at dette ville komme:
130 kriminelle banker kører**

fidusen

med

'klimakatastrofen'

Den 24. september (EIRNS) – Det cirkus som verden er blevet udsat for i de sidste par uger, med FN's klimatopmøde og beslægtede teatraliske forestillinger, som af medierne er blevet blæst ud af enhver proportion, er svindel. Det er videnskabelig svindel – Jorden er ikke ved at koge over på 18 måneder, og de klimaforandringer der måtte forekomme er ikke menneskeskabte, men skyldes vor planets forhold til Solen og galaksen, som det har været tilfældet igennem millioner af år. Men det er også en økonomisk svindel af første grad. Den blev udarbejdet og udføres af verdens 130 største banker med samlede aktiver på 47 billioner dollars; bankerne er håbløst bankerotte og vil gerne distrahere befolkningen fra det faktum, at hele deres transatlantiske finanssystem er ved at sprænge i luften – medmindre de kan pålægge et niveau af nedskæringer, plyndringer og krige, der ville få Hitler til at rødme.

Mark Carney, bankchef for Bank of England, sagde intet mindre i sin centrale tale til FN's klimatopmøde den 23. september, hvor han afslørede en "pagt" mellem de 130 største banker om at kanalisere alle investeringer ind i spekulative "grønne" 'molboprojekter', hvorved kravet i Paris-aftalen om at lukke tre fjerdedele af verdens tusindvis af kulfyrede kraftværker inden 2030 understøttes – en politik, der vil bringe spædbørnsdødeligheden op og gennemsnitslevetiden ned i udviklingslandene på grund af mangel på elektricitet.

Denne pagt mellem bankfolk har været under udarbejdelse i mindst 18 måneder, pralede de med – længe, længe før de skabte 'Greta'-fænomenet, 'Extinction Rebellion', 'FridaysForFuture' og resten af det 'klimahysteriske' absurde gadeteater.

Hvor desperate er City of London og Wall Street? Desperate nok

til at igangsætte en voldelig, økofascistisk bevægelse som den udsendte knytnæve bag deres drastiske affolkningspolitik. Og desperate nok til at true præsident Donald Trump med dødsstraf, medmindre han accepterer at gå af i stilhed eller blive stillet for en rigsret, fordi han ikke vil spille med på bankernes program – som det netop er blevet udtalt af William Weld, højtstående bankmand i Boston og tidligere amerikansk statsadvokat for Massachusetts, der også spillede en vigtig rolle i fabrikeringen af beviser og fængslingen af Lyndon LaRouche for 30 år siden.

Denne eksplosive finanskriser er undervejs på nøjagtig den måde, som den kendte økonom Lyndon LaRouche advarede om. Og den eneste løsning på krakket – og den underliggende, dybe fascistiske pessimisme, som bankfolkene vil fremkalde i befolkningen – blev også formuleret af LaRouche i hans "Four New Laws To Save the U.S.A. Now! (Fire nye love til at redde USA nu!) fra 2014, som han opsummerede i de følgende punkter:

"1) Umiddelbar genoptagelse af Glass/Steagall-loven, der blev indført af den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelt, uden modifikationer i princippet for dens virkemåde."

"2) En tilbagevenden til et system med nationalbankvæsen, grundigt defineret og dirigeret fra oven".

"3) Formålet med brugen af et føderalt kreditsystem er at skabe en udvikling mod høj produktivitet ved forbedringer af beskæftigelsen med den ledsagende hensigt at øge den fysisk-økonomiske produktivitet og levestandard for personer og husholdninger i USA".

"4) Vedtagelse af et lynprogram for udvikling af fusionsenergi. Den væsentligste sondring mellem mennesker og alle andre, lavere livsformer er derfor i praksis, at mennesket har evnen til at perfektionere de specifikt bekræftende målsætninger og behov for det menneskelige individ og dets sociale liv."

Dette sidste punkt i særdeleshed peger på, at internationalt samarbejde om fusionsdrevet rumforskning og kolonisering haster. Dette vil ikke alene hjælpe med at løse vore økonomiske problemer ved at definere en helt ny platform for teknologier og relaterede "naturlige ressourcer". Det vil også give det videnskabelige og moralske grundlag for den form for optimisme, som vores unge så desperat har brug for.

Selv "Green Finance" kan ikke længere redde finansmarkederne

Af Alexander Hartmann i Neue Solidarität, Nr. 39, 26. september 2019

Likviditetsflaskehalsene på interbankmarkederne tyder på, at et finanskarak er nært forestående.

Medens den vestlige verdens reelle økonomi går mere og mere i stå, opfører massemedierne og de europæiske regeringer sig, som om der kun er et enkelt problem, som vi alle bør rette opmærksomheden imod, og som vi bør ofre alle andre interesser og opgaver for, nemlig de angiveligt katastrofale, menneskeskabte klimaforandringer. Disse medier og regeringer ophidser børn og unge mennesker til i stort tal at protestere mod de selvsamme regeringers "uvirksomhed" over for klimaforandringerne, for at få dem til at gennemføre drastiske forholdsregler for at beskytte klimaet, forholdsregler, der dog blot vil øge industriens krise og den verdensomspændende nød yderligere, uden at det fremgår, hvordan disse tiltag skal

kunne "redde" klimaet.

Den store ophidselse er helt absurd, og man kan roligt gå ud fra, at alle den vestlige verdens regeringer er fuldt klare over det. Den globale kampagne for overgangen til en "Klimaneutral økonomi" kan kun forstås, hvis den ses i sammenhæng med det bankerotte globale finanssystem: Det, der udløser hele hysteriet, er ikke angsten for nogen klimakatastrofe, men angsten for de finansielle korthuses sammenbrud. "Økologiseringen af samfundet" er ikke andet end det sidste forsøg på at redde systemet med en ny gigantisk finansboble. Ikke uden grund har Institute of International Finance, finansindustriens kartel, betegnet "den grønne økonomi" som "det nye guld".

Men medens klimaaktivister i hele verden demonstrerer med ordene "Vi har kun 18 måneder igen!", tyder interbankmarkedets likviditetskrise på, at disse bestræbelser formodentligt kommer alt for sent til at forhindre et endnu mere dramatisk "klimaskift", nemlig finansmarkedernes klimaskift, der vil få alle de verdensomspændende finansspekulationers korthus – der i mellemtiden er blevet dobbelt så højt som før den sidste krise i 2007-2008 – til at styrte sammen i en sandsynligvis meget nær fremtid.

Rent faktisk, så nærmer centralbankernes og regeringernes bestræbelser på at holde det globale finanssystem kunstigt i live efter finanskrisen i 2008 sig det umulige. Den store redningsplan fra 2008 oppustede centralbankernes regnskaber og drev statsbudgetterne mod grænsen for overbelåning, idet den flyttede rundt på den globale gældsboble og tilmed forstørrede den. I mellemtiden er den globale gæld vokset til 244 billioner US-dollars i tredje kvartal i 2018, hvilket udgør en stigning på 100 % i forhold til det foregående år. Og samtidigt har regeringernes spareforanstaltninger for at gøre redningsaktionerne "skatteteknisk holdbare" drevet erhvervslivet i sæk. Et årti med redningspakker fra centralbankerne med nul procents og nu negative rentesatser

(“quantitative easing”, QE) har forstørret boblen endnu mere, medens det påståede mål, at redde økonomien, mislykkedes. Og derfor står systemet nu inden længe over for en likviditetskrise, der vil kræve en endnu større redningsaktion end i 2008, hvor den amerikanske centralbank fra den ene dag til den anden udskrev op mod 16,8 billioner dollars for at forhindre et fuldstændigt sammenbrud.

Genoptagning af pengetrykning

Chefen for Den europæiske Centralbank (ECB), Mario Draghi, annoncerede derfor den 12. september et nyt program for “quantitative easing” (pengetrykning), for at “stimulere væksten i eurozonen”. Lederne af ECB var spaltede i det spørgsmål; der var stor modstand fra Frankrig, Tyskland og Holland – deres tre ledere repræsenterer omtrent halvdelen af eurozonen, hvad økonomi og befolkning angår, Alligevel erklærede Draghi i een af sine sidste vigtige afgørelser som chef for Den europæiske Centralbank, før Christine Lagardes tiltrædelse den 1. november, at en afstemning ikke var nødvendig, da “flertallet” var for.

Efter den nye plan sænker ECB ikke blot interbankkreditrenten til -0,5 %, men køber desuden “på ubestemt tid” også finanspapirer fra kommercielle banker for 20 milliarder euro om måneden. Hver måned skal der opkøbes for 5 milliarder euro virksomhedspapirer og for 15 milliarder euro statspapirer. Der kommer også en ny runde af ECB-likviditetskreditter til de store banker. Disse kreditter er i “to trin” for at motivere bankerne til at udstede flere kreditter. – Men når alle indtægter ligger under nul, kommer dette næppe til at fungere.

I følge gældende regler må ECB ikke besidde mere end en tredjedel af et lands statsgæld, og derfor er det venteligt, at det “ubegrænsede” opkøb af værdipapirer kan blive væltet over på de større økonomier såsom Tyskland, Frankrig og Italien. I løbet af næste år kommer denne tredjedel muligvis til at forhøjes til halvdelen, og lande som Tyskland vil blive

sat under pres for at optage endnu mere gæld – for at ECB kan fortsætte med købe ind hos de kommercielle banker og derved understøtte reserverne hos usikre kæmpebanker såsom for eksempel Deutsche Bank.

Derfor var det ikke mærkeligt, at Draghis skriftlige erklæring var fuld af formaninger til “regeringerne med budgetoverskud” (idet de restriktive Maastricht-regler tillader højere gæld for visse lande) om at udnytte dette overskud. Eller med andre ord: de opfordres til i “inflationens” navn at give flere penge ud og optage flere kreditter. Landene uden dette råderum, som Italien, tilskyndes i stedet for til “reformer”.

Rent faktisk er der ingen reel chance for, at dette program stopper den økonomiske nedtur i Europa; det vil blot øge storbankernes spekulation, i stedet for, som påstået, at få dem til at yde kreditter til produktive formål.

FED griber ind med 203 milliarder dollars.

Ingen har den krystalkugle, der præcist kan sige, hvornår korthuset falder sammen, men begivenheder som den 17. september, hvor en likviditetskrise drev interbankrenten op til 10 % og tvang Den amerikanske Forbundsbank til for første gang i ti år til at gribe ind på døgnet med en tredobbelt udstedelse af 53 og af to gange 75 milliarder dollars – 203 milliarder dollars inden for 72 timer – er tydelige advarsler, der bør tages alvorligt.

FED forkyndte som ventet den 18. september en sænkning af den ledende rente med en kvart procent på 1,75-2,0 %. Men bankens vicechef Jerome Powell sagde på samme tidspunkt intet om en fortsættelse af repo-markedindgrebet (kaldet “QE light”) eller om nogen nyudstedelse af QE, hvilket betyder, at panikken muligvis ikke lader sig forhindre. Men Powell lod det alligevel skinne igennem, at der snart ville komme en QE: “Det er meget muligt, at vi må genoptage den organiske vækst af økonomien” – altså pumpe likviditet ind i banksystemet, ved at

FED opkøber statsgæld og derivater fra bankerne.

FED gjorde et sammenfald af efterspørgsel fra forskellig side ansvarlig for likviditetskrisen, men det er først og fremmest de ekstremt lave rentesatser, der får "investorerne" (læs: spekulanterne) til at holde sig fra gældsbeviserne. I stedet satser de på derivater, der giver højere afkast. Og derfor står det klart, at heller ikke en yderligere sænkning af renterne – hvilket formindsker afkastet endnu mere – vil kunne løse problemet.

Derfor taler man i mellemtiden helt åbenlyst om "helikopterpenge", altså at oversvømme hele finanssystemet med så at sige ubegrænsede pengemængder. Dette var et af hovedemnerne på centralbankernes møde i Jackson Hole i Wyoming i september (se Neue Solidarität 36/2019), især fremført af Wall Street-kæmpen BlackRock som en opskrift for en "finansiel nødsituation": Centralbankerne skal trykke penge og give dem direkte til regeringerne og myndighederne (i stedet for over omvejen gennem bankerne). Og det vil i praksis sige, at centralbankerne overtager kontrollen med den statslige økonomiske politik.

Centralbankernes "kriseløsningsoperationer" kan lægge slør over krisen i endnu en uges tid, men endnu flere penge på papiret forværrer blot problemet. Som Lyndon LaRouche har advaret om i årevis, så kan systemet ikke "repaprerer" – det må erstattes af et nyt system, der bygger på tekniske fremskridt og retter sig mod den reelle økonomi, hvilende på LaRouches "fire love", begyndende med en genindførelse af Glass-Steagalls bankopdelingssystem for at rydde bjerget af ubetalelige gældsmængder ud af verden.

Samtidigt hermed skal de nuværende centralbanker erstattes af nationalbanker med First Bank of the United States som forbillede, den bank, der grundlagdes af den første finansminister for De forenede Stater, Alexander Hamilton, for at finansiere projekter til opbygning af den unge nation.

Disse nationalbankers kreditter bør udelukkende udstedes til formål, der kan øge landets produktivitet, som for eksempel skabelsen af en moderne, højeffektiv infrastruktur.

Men først og fremmest må der gennem stort anlagte forskningsprogrammer, som for eksempel den praktiske anvendelse af fusion og åbningen og den økonomiske udvikling af verdensrummet, sørges for, at tempoet for de teknologiske fremskridt øges betragteligt.

Kun på den måde kan man sikre sig, at de på denne måde ydede kreditter også kan betales tilbage. Projekter som de, der fremføres under rubrikken en grøn "New Deal", vil derimod sænke produktiviteten dramatisk og blot medføre, at det allerede ubetalelige gældsberg blot forøges yderligere.

Effekten af en rapport og LaRouche's metode mod 130 globale banker

Den 23. september (EIRNS) – Ved en ekstraordinær indsats, herunder den hastige indsamling af midler til udgivelse, udgives EIR-rapporten "CO2 reduktion er en masseordspolitik – Skabt af London og Wall Street", tids nok til at gøre det muligt for Lyndon LaRouche's bevægelse at besejre de globale bankers kurs mod diktatur. Læs, udskriv og cirkulér denne rapport.

I New York i søndags, lige før FNs "klimatopmøde", kom verdens mægtigste bankfolk ud for at bekendtgøre City of London og Wall Street -finansieringsselskabers ejerskabet af bevægelsen "vedvarende grøn energi", der angiveligt er en reaktion på en

“klimatisk nødsituation”. Disse 130 banker erklærede, at “principperne for ansvarlig bankvirksomhed” nu var principperne i Paris klimaaf tale – drastisk reduktion og planlagt eliminering af fossil brændstofproduktion og industri over hele verden, håndhævet af den finansielle sektors tilbagetrækning af investeringer. Disse globale banker, ledet af Bank of Englands guvernør Mark Carneys Green Finance Initiative, har planlagt dette siden Parisaftalen i 2015.

Hvad skyldes så alle børnenes klimakorstoge? De psykedeliske Extinction Rebellions, fredagens lukninger af skoler, Greenpeace-sabotører, Greta Thunbergs hadprædikener mod forældre og sågar babyer? De vil forsøge at gennemtvinge den fysiske lukning af industri og støtte den massive beskatning af befolkninger, for at fremtvinge en tilbagevenden til “grønne” energiteknologier. Det, disse banker håber kan være deres nye aftale, er det nye grønne økonomiske molboarbejde, der kan skaffe endnu en runde med kæmpe skatteyderbetalte profiler.

Wall Street, London og Frankfurts banker står over for endnu en enorm gældsbyrde, der denne gang er centreret i selskabsgæld, men endnu værre end i 2008. De tror, at anti-industri, anti-befolkning og “øko”-fascisme er deres udvej.

Lyndon LaRouche gennemskuede disse operationer, som ingen andre har eller kan, startende for 50 år siden, da han gik til modangreb på Romklubbens falske “Grænser for Vækst” og ødelagde det med sin bog fra 1983, “Der er ingen grænser for vækst”. Selvfølgelig, de få nationalistiske ledere som præsident Donald Trump og premierminister Narendra Modi, der mødte hinanden i denne weekend, er modstandere af disse antiindustrielle bankers diktatur. Det samme gælder for Ruslands præsident Vladimir Putin og Kinas præsident Xi Jinping. Men LaRouche viede sit liv til at afsløre britisk “økologisme” som racehygiejnisk og bekæmpe det med programmer for langsigtet videnskabelig og teknologisk fremskridt, ført an af rumforskning og fusionskraftudvikling.

Den nye 64-siders EIR-rapport er et våben, der repræsenterer LaRouche's metode. "Brug det til det yderste", som Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, sagde i dag, og besejr disse banker. Bryd dem op ved at genindføre Glass-Steagall bankopdelingen for at beskytte industrien og de nationale befolkninger mod økonomisk sammenbrud.

LaRouche forudsagde, at lederne af disse fire magter, enestående, kunne besejre det Britiske Imperium, hvis de samarbejder i rummet, i plasmateknologier, for højteknologisk udvikling af alle nationer. Hvis de skal gøre det, skal LaRouche posthumt renses for FBI's falske retsforfølgning ved at "befri" hans økonomiske politik og hans ideer.

Det disse ledere har brug for, er at rense LaRouche i 2020 og være på Månen i 2024!

Link til rapporten (på engelsk):

https://larouchepub.com/special_report/2019/2019-eir-special-report-co2-redux-is-murder.pdf

De øvrige koalitioner falder fra hinanden – det er tid til at LaRouche-koalitionen overtager!

Den 19. september (EIRNS) – Efter at Federal Reserven over de sidste tre dage – for første gang siden 2008-09 – har injiceret for over \$200 milliarder i kontanter i Wall Street-bankerne, men alligevel er mislykkedes med at skubbe renten

ned i deres målinterval – begynder City of London og Wall Street at gå i panik over den kortsigtede stabilitet af deres rådne system. Som Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, startede med at påpege, er deres håb om et sidste forsvar, at bruge den svigagtige panik over såkaldte klimaforandringer til at gennemtvinge en kanalisering af investeringer ind i de "grønne" ordninger, som de kontrollerer gennem dæk-organisationer såsom Londons "Green Finance Initiative", der snart vil blive udstillet i en ny rapport fra Schiller Instituttet. Det er dette beskidte motiv, der ligger bag de såkaldte klimainitiativer, der foregår i De Forenede Nationer i dag, hvor organisatører fra LaRouche-bevægelsen er til stede; og bag New York City skolesystems åbenlyse pres på studerende og deres forældre for at støtte en "grøn" strejke denne fredag.

Samtidig pågår der betydelige, relevante politiske skift i både de såkaldte republikanske og demokratiske kredse. Washingtons daglige udgivelse Politico fremhæver – i historier bragt den 18. og 19. september – træk ved præsident Donald Trumps fyring af John Bolton, som kaster et klart lys over den nuværende politiske situation i De Forenede Stater. I modsætning til den analyse, der præsenteres i den internationale presse, om at Donald Trump på en eller anden måde er taget til fange af John Bolton eller Mike Pompeo, er implikationerne her langt mere pragmatiske og optimistiske med hensyn til dynamikken af præsidenten samt det korrupte republikanske apparat, han brugte til at blive valgt.

Begge etablisements-høge, Bolton og udenrigsminister Mike Pompeo, er repræsentative for betydelige politiske fraktioner indenfor det republikanske parti, der hjalp med at føre oprørskandidaten Trump til sejr i 2016. Fyringen af Bolton, og Pompeos sandsynlige beslutning om at stille op til Senatet for Kansas, peger på, at Trump endelig befrier sig fra Washington, D.C.'s republikanske partietablisement, hvilket deres højlydte klager til Politico tyder på. De kalder nu Trump en 'en-mands

regering', noget som mange Trump-vælgere, der messede "tørlæg sumpen", tydeligvis havde til hensigt.

Lignende sprækker forekommer i Det Demokratiske parti over spørgsmålet om afsættelse af præsidenten ved rigsretssag. Rep. Jerrold Nadler (D-NY) leder de retslige høringer, som i indeværende uge omfattede Trumps kampagnechef i 2016, Corey Lewandowski, der gentog dele af Mueller-rapporten. Nadlers demokrater – der var frustrerede over, at Lewandowsky roligt så dem i øjnene under aflæggelse af vidnesbyrd om Trumps ordrer til Mueller – tyede til at kalde ham øgenavne og truede ham med kriminelle anklager og vildt hævden, at hans fastholdelse af det, som han fortalte Robert Mueller, signalerede "skyldbevidst".

Lewandowski fortalte Mueller, at præsidenten havde bedt ham om at give besked til den daværende statsadvokat Jeff Sessions om, at Sessions skulle omgøre sin erklæring om inhabilitet i forbindelse med Trump/Rusland-efterforskningen og skulle fokusere denne undersøgelse på at beskytte fremtidige valg. Dette skete i en sammenhæng, hvor FBI's James Comey gentagne gange fortalte Trump, at han ikke var et mål for FBI's modundersøgelse, og hvor efterforskningen fra præsidentens, ikke mindre flittige, advokater ikke kunne finde noget forkert ved hans kampagne.

'Speaker' i Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi (D-CA), kritiserede, ifølge Politico, åbent Nadler-cirkuset overfor en lamslået demokratisk konference bag lukkede døre i sidste uge, og bemærkede, at retsudvalget var 'langt, langt foran sig selv', og at demokraterne i Repræsentanternes Hus ikke havde stemmerne til støtte en afsættelse ved rigsretssag. Idet hun stak piben ind, sagde hun angående den manglende demokratiske støtte til rigsretssag: "Gå videre, og lad dette faktum slippe ud".

På samme tid i denne uge lancerede de Jacobinske demokratiske præsidentkandidater et nyt ukontrolleret initiativ for

afsættelse ved rigsretssag af højesteretsdommer Brett Kavanaugh, baseret på en fuldstændig falsk historie i New York Times, som avisen i det store og hele måtte trække tilbage, hvilket yderligere kompromitterer deres chancer ved valget i 2020.

Disse skiftende dynamikker forekommer i en situation, hvor både Trump-kampagnen og Demokraterne ser oprøret i den amerikanske befolkning, der kræver industri, infrastruktur og reelle job i takt med at Wall Street-kasinoet begynder at kollapse. Demokraterne positionerer sig gennem den folkemorderiske 'Green New Deal' – som LaRouche-organisatører afslører – og gennem påståede reformer af Wall Street.

Trump-kampagnen er på udkig efter en faktisk økonomisk politik, der kan opbygge den moderne infrastruktur, der kræves til økonomisk genopretning, mens den finansierer grundlæggende videnskabelige fremskridt, inklusive fusionskraft og rumrejse – noget, der er let tilgængeligt i Lyndon LaRouche's fire love for økonomisk genopretning ('Four Laws for Economic Recovery'). LaRouche 'Lovene' er den virkelige 'New Deal' fremfor "Green New Deal", der vil ødelægge alle, der rører ved den – som Medeas forgiftede kjole. (Medea, antik græsk tragedie af Euripides baseret på myten om Jason og Medea , red.)

**Til FN's Generalforsamling,
2019: 'Bæredygtig udvikling'
må omdefineres som**

“vedholdende udvikling”!

Bæltet og Vejen og Apollo-programmet:

Kilder til inspiration af Hussein Askary og Jason Ross

Den 20. september. I kolonitiden fik folk i koloniserede nationer at vide, at de var mindreværdige væsener, for hvem fattigdom var den naturlige tilstand. I den postkoloniale periode fik de at vide, at deres fattigdom var det naturlige resultat af at have korrupte ledere. I dag fortælles udviklingslande, at de er fattige, fordi den grådige, grådige industrielle verden forårsagede klimaændringer, og at de aldrig nogensinde burde forsøge at efterligne den industrielle verden. I stedet får de hjælp i form af “klimaændringslindrende” hjælp og almisser. Følges disse fremtidsudsigter, vil fattigdom blive permanent (vedvarende) i de kommende generationer.

Den fortsatte slåen på tromme for at afslutte den økonomiske udvikling er ikke ny, men den har nået et hysterisk niveau, der truer både industri- og udviklingslande. Den uklare diskussion om “bæredygtig udvikling” bærer delvis skylden. Forfatterne af denne artikel er tilbøjelige til at tro, at der er en grundlæggende modsætning og uoverensstemmelse mellem, hvordan dette udtryk anvendes i Vesten, og hvordan det opfattes i Kina og andre udviklingslande. I Kina og andre udviklingslande læses det: “bæredygtig udvikling” (med vægt på “udvikling”), mens vægten i Vesten ligger på “bæredygtig”.

Download (PDF, Unknown)

**POLITISK ORIENTERING den 10.
september 2019:
Trump fyrer Bolton. Åbner det
det op for ny amerikansk
politik?
Verden behøver udvikling ikke
økofascisme. Se også 2. del
(7. min.)**

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del:

Lyd:

Her er vores aktionsuge flyveblad. Del det gerne ud på tryk eller elektronisk.

Download (PDF, Unknown)